

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима. Поново извињење што каснимо са почетком. Гужва на ауто-путу, ако сам добро схватио ове људе који обезбеђују сведока сарадника, па су они каснили у доласку.

НАСТАВЉЕНО 03.09.2004. године са почетком у 9,50 сати.

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни: заменик Тужиоца за ратне злочине, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Баровић, Томић и Тодоровић, те Наташа Кандић, браниоци оптужених адвокати Петрушић, Перковић, Вукотић, Јеврић, Перески, Штрбац, Дозет, Мамула, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков, Продановић и колегинице, опростите, само Ваше име и Радуловић, тако је, али име? Марија. Не видим ту колегу Заклана. Такође, приступио сведок сарадник бр. 1.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Болестан је, има температуру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одсутни су браниоци, адвокати Заклан, који је болестан, Станић, Станојловић и Мунижаба.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: За колегу Мунижабу, ја сам замољем да пренесем суду да толерише кашњење од једно пола сата, с тим да ја преузем одбрану његовог клијента за тих пола сата, ако ми суд дозволи, с обзиром да нису у колизији мој брањеник и његов, па бих га ја заменио тих пола сата док он не стигне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булићу, да ли сте Ви сагласни са овим? Размео сам да јесте. Добро. Кажите, колега Јелушићу?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: На данашњем главном претресу ја ћу преузети одбрану оптуженог Драговића, на данашњем претресу, дакле, нису приступили његови браниоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Левајац, тако нису приступили, тако је.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Уз његову сагласност, ја сам се већ са њим договорио, тако да неће бити проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, колега.

Такође нису приступили ни браниоци адвокати Апро и Левајац. Оптужени Булић исказује да је сагласан са тиме да га до доласка његовог браниоца брани адвокат Ђурђевић, а оптужени Драговић, пак, сагласни сте господине Драговићу? Такође исказује да је сагласан да га због данашњег одсуства његових бранилаца брани адвокат Јелушић. Да ли су сви оптужени ту? Присутни су и сви оптужени и сведок сарадник, па ћемо наставити са претходним. Бранилац, адвокат Бељански.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче, ако дозволите, сматрам да би било можда потребно да пре него што наставимо, разјаснимо једну нелогичност коју сам ја приметио, а мислим и остале колеге. Наиме, ради се о томе, да ли је записник од 18.12. о саслушању сведока сарадника издвојен из списка или није издвојен из списка. У оптужници на страни, само да проверим, мислим да је страна 10. у питању, је предложено да се у доказном поступку прочитају, између осталог, и записник о саслушању притвореника сведока сарадника бр. 1, сачињен од стране МУП-а

Републике Србије од 18.12., а у решењу ванрасправног већа овог суда је одређено да се сви записници претходно дати, издвоје из списка. Е сад, ја претпостављам да је и тај записник издвојен из списка, али с друге стране, у том записнику стоји да је он саслушаван као притвореник, а не као оптужени, окривљени, осумњичени итд., тако да ја сада не знам, претпостављам да јесте, али молим само да нам потврдите ако јесте, да бисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем о чему се ради. 04. децембра је поднета та оптужница о којој говорите, 04. децембра. Сведок сарадник је у том тренутку имао статус једног од окривљених. 18.12. је сачињен тај записник о коме говорите, 05. јануара мислим да је решењем већа одређено да ће се тај оптужени саслушати у својству сведока сарадника и истим решењем је одређено да се и тај записник издвоји из списка и тај записник је након тога издвојен из списка. У међувремену, Ви сте могли доћи до тог записника. Дакле, од 18.12. до 05. јануара, могло се доћи до тог записника, па после тога, више не, дакле он је издвојен.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја говорим о оптужници од 25. маја 2004. године, у тој оптужници је предложено да се тај записник прочита као доказ, зато питам да ли је омашка у оптужници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај записник ми нећемо читати. Видели сте да је тај записник издвојен из списка. Приступио сведок сарадник бр. 1. Наставићемо са саслушањем сведока сарадника бр. 1. Господине Драговићу?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Драговићу. Прво, како се осећате здравствено?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро се осећате? Добро, Ваше право је да сведоку сараднику поставите нека питања, уколико их имате. Да ли имате неких питања за сведока сарадника?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Имам и бићу веома кратак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите. Дајте, примакните мало тај микрофон господине Драговићу. Тако. Реците ми да ли је проблем, да ли морате да седите због неких здравствених тегоба?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да, али могу и да испоштујем суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да, добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Желео бих да поставим питање сведоку сараднику, мало само, пошто га је много људи то питало. Схватићете због чега постављам ово питање, а да ми детаљније то објасни. Приликом уласка заробљеника у тракторску приколицу испред хангара, може ли сведок отприлике да каже, колико је приколица била удаљена од врата хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да је сведок то рекао. Поновите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па говорио сам, отприлике између 6-7 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: А молио бих сведока исто тако да објасни детаљно, уколико може да се сети, је ли, да појасни тренутак пењања заробљеника у тракторску приколицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ево сад Вам морам објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу да појасни?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Сад ћу Вам објаснити. тракторска приколица пошто сам ја ту приколицу видео, због тога Вам објашњавам, мора имати странице. Рецимо, ако је ово последња та страница, на којој се и са леве и са десне стране налазе мале металне мердевине, сведок је изјавио, колико се ја сећам, да су заробљеници преко тих мердевинеца улазили у приколицу, да страница није отворана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле питање је било, да ли је страница отворана или не?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Браво, то, управо то.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао на средини су биле степенице и пењали су се горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једне степенице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Једне степенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не двоје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Једне степенице, металне степенице на средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој задњој страни која није обарана, отворана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Разумем, добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Схватили сте шта сам питао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ја више ништа не бих питао сад, суочио бих се са њим, и питао бих га ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите онда да коментаришете његово казивање у односу на Вас, наравно?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не, нема потребе, то ћу рећи у суочењу с њим и исто два јако кратка питања ћу му поставити у суочењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Желите да се суочите са њим, не желите нешто да коментаришете, већ да се суочите?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите за овај пулт, окрените се лицем у лице, један према другом, с друге стране господине Драговићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ја не бих волео да гледа Тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не бих волео да гледа у Тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.Св. сараднице бр. 1, станите мало овамо да Вас тај микрофон боље ухвати. Изволите, изволите, шта желите да му кажете, реците му само. Гледајте га у очи и реците му.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Изјавио си и писмено и усмено, да си чуо да сам ја изговорио: «Порокали смо ...», сада ја нећу да понављам даље речи, знаш, знамо сви шта си рекао, да си чуо да сам ја то рекао и да ме том приликом ниси видео.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, него мало даље.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: То мало после...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мало касније даље сам чуо, вас господине, да сте то изговорили.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: У том тренутку сте изјавили прошли пут да ме нисте видели, него само да сте чули мој глас.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да сам Вас видео и били сте...

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро, ја мислим да је рекао да ме није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Реците му господине Драговићу, је ли то тачно или није?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ја мислим да је рекао да ме није видео, али, добро није проблем.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Видео сам Вас, господине Драговићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро, онда ћу сад мало изменити. Да ли можеш да знаш ти како сам ја био обучен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим, сада.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: А да ли знаш шта сам имао на глави?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се ја сваког детаља сетити, прошло је дуги низ времена.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Верујем ти. А да ли сам имао бркове или браду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам, не.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: То када сам изговорио, те речи, а ти тврдиш да сам их изговорио, да ли сам их изговорио гласно и јасно и разумно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, чуо сам, значи, да.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Господине судија, сада ћу нешто образложити, завршио сам суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Микрофон укључите.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ја овде могу да поткрепим материјалним доказом да ово сад што је сведок изговорио није истина, значи материјалним доказом. Наиме, како? Бићу кратак. Приликом једне акције пре мог рањавања од бомбе, у једној акцији, непријатељске снаге су бациле бојне отрове. Нас 3-4 човека је било, јавиће се они који су били, били су са мном у том тренутку. Неки су имали гас-маске, а неки су имали марамнице па су прекрили уста. А ја нисам имао ништа, сматрајући да нас непријатељ неће видети, да нам одговара да прођемо, јер то је било у облику густе магле и дима, ушли смо сва четворица у то. Ми смо сматрали да је сузавац, да неће оставити трага на нас. Међутим, били су бојни отрови непознатог порекла кашљавци или загушљивци, од којих сам ја имао страховите последице, дуги, дуги један период од два месеца, јако тешко сам говорио, промукао сам. Било је дана када нисам могао ни да причам. Све то поткрепљујем листом операције обе гласнице, и леве и десне са ВМА, када је констатована та болест и имам потврду, ја мислим са потписом Веселина Шљиванчанина којег дана се то десило, тако да могу ово сад што тврдим, да поткрепим материјалним доказима, а ја ово могу приложити Вама или свом адвокату, па ћу Вам дати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте то Вашем браниоцу, па ће то Ваш бранилац најбоље ...

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите у спис. Хвала господине Драговићу.

Констатује се да је у међувремену приступио и бранилац адвокат Мунижаба Бранко. Господине Љубоја, уколико имате питања, коментара?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан господине Љубоја. Имате ли неких питања за сведока сарадника?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Не, немам питања, никакво конкретно питање не бих имао, само бих имао, како да поновим, оно што сам рекао код мене кући, ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желели бисте онда да коментаришете његово казивање неко или ...?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Па не његово казивање, него ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте нам понављати Вашу одбрану, то сте нам рекли.

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Не, не, боже сачувај да му наметнем, само бих хтео да кажем оно што сам рекао већ сведоку сараднику бр. 1. Значи, да га нисам видео, заправо да нисмо ратовали заједно у Вуковару, да нисмо се дружили, да није никада био у правцу мога дејства и да га једноставно нисам видео на Овчари. И хтео бих да кажем да нисам ни један ратни злочин починио на Овчари и то је све што бих ја имао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте њега шта он каже? Он каже да сте Ви отишли са првом туром, са Ланчужанином и осталима?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Ја никада то нисам спорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте се тако и вратили?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Ја то никада нисам ни спорио да сам отишао у том правцу. Ја ни у једном тренутку нисам порекао да ми нисмо отишли, додуше не на начин као што сведок сарадник бр. 1 каже, али да сам отишао у том правцу, ја сам апсолутно ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то сте рекли.

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: После петнаест минута до двадесет минута, ми смо се вратили. Сам сведок сарадник бр. 1 је рекао да ме после тога није видео, то значи, он каже да је била гужва, ја кажем да сам отишао и то би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала ако нема ништа друго, можете се вратити на Ваше место. Господине Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан, свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неких питања за сведока сарадника.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Поштовани председниче већа, молио бих Вас да упитате сведока, јуче изјављује да ме је видео одмах када су дошли 02.10, значи је ли остаје при тој изјави или је нешто другачије мењао, 02.10., да ли ме је тачно видео први пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су дошли у Вуковар, тако је рекао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и понавља и остаје при томе.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Видео ме је значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР. Добро, поштовани председниче већа, молио бих да питате сведока, јуче изјављује да ме је видео десет пута до конгрес школе, па ако може да се сети, колико ме је пута видео до Саве Ковачевића и Богољуба Вукајловића улица, зна он које су то две улице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи до те улице?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Интересује ме због других ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени је то нешто просторно можда Ваше временске одреднице, типа напредовања на правцу или ...?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па десет пута изјављује да ме је видео до конгрес школе. Сада ако може да се сети, колико ме пута видео до Саве Ковачевића улице, зна он о чему се ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу тачно да се сетим.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па добро, отприлике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу, пар пута, не могу тачно да се сетим колико пута.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Пар пута, добро. Поштовани председниче већа, да питате сведока, да ли сам ја уопште напуштао Вуковар или нисам, осим тих два-три дана у Негославцима, јер каже да сам лакше рањен, до конгрес школе ме је видео, пре Овчаре ме је видео, после Овчаре ме је видео, па ме интересује, да ли сам ја напуштао дужи период, или само та три дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он то зна?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да, да ли зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви тако нешто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Нисам напуштао, значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, не зна.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јел када ме је видео код конгрес школе, онда ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте изводити закључке, господине Златар, он је само на Ваше питање рекао да не зна.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро. Молио бих поштовани председниче већа, да га питате, да ли боље познаје мене из периода рата или после рата, послератног периода, да ли ме боље познаје из тог периода за време рата или после рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да питање буде: да ли сте се сретали у каквим пригодама после завршетка рата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: После завршетка рата видели смо се, када је било, не могу се сетити тачно године, када је била прослава ослобођења Вуковара.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Само једанпут или више пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прославе су, претпостављам једном годишње. Да ли сте ишли на сваку годишњицу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не, не, једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једном?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Само једанпут смо се значи срели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само сте се тада једном и видели са њим, ако Вас добро схватам?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, држао је кафану «Бели орлови».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Држао је кафану?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, након 20., након 24.11., када рекосте да сте се поздравили по одласку за Београд, након тог дана до данас, до ових дана, хоћете да кажете да сте се само једном видели са Златаром на прослави неке годишњице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ово би био и одговор на оно Ваше питање.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Поштовани председниче већа, да га питате, знам да зна да сам држао кафану, када је последњи пут био код мене у кафани, ако може да се сети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било? Када је било то о чему говорите сада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па после можда пар година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: После пар година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сте били на тој једној ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Прослави, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прослави и тада сте били у кафани?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јел то било можда 94.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим тачно.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, ништа. Поштовани председниче већа да питате сведока, да ли је дошло до било какве свађе између нас двојице код мене у кафани и да ли се сећа друштва и због чега је дошло, ако је дошло, до било какве свађе између нас двојице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, није било, не сећам се да је било неке свађе.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А да ли се сећаш друштва можда у коме смо седели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим тога.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да те подсетим, можда, па да ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, коментаришите, кажите?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли сећаш да је био Вујаковић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, није.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли се сећаш да је била моја супруга, тада ми још није била супруга?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли се сећаш да је био мој брат покојни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате његовог брата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па био је, знам да је био покојни висок око 170-180, имао је пеге по себи и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли се сећате Бакић Милета?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не можете да се сетите? Добро, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Златар, да ли желите да га подсетите можда ако сам ја схватио, добро, Ви говорите о некој свађи?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли била каква свађа? Реците.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па била је, то ћемо приликом сучељавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: То ћемо на сучељавању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, слободно сад коментаришите.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па ако жели да му прикажем ту слику имам из 94., а можда се и сети, имам слику код себе ако жели да му покажем, па можда се сети неких детаља?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам да не могу, не сећам се.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па када видиш слику, можда се сетиш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ништа ми то не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада нам Ви објасните, сада ја већ инсистирам да нам објасните, пошто има толико питања на ту тему, а ми баш и нисмо сигурни да знамо о чему се све ради, да ли је било какве свађе?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се свађао и због чега?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па било је, објасниће ми то полако, доћи ћемо на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Доћи ће ред, него због осталих питања, не могу да му то сад објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, хајде да Вам верујем.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Поштовани председниче већа, јуче каже да је пумпарицу оставио у Вуковару, код кога и да ли је још неко наоружање оставио и да ли је то некеме поклонио или је оставио на чувању?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја то нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ову пушку? Објаснио је шта је било са њом.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли је некеме то поклонио, оставио на чување или тако нешто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам ником, колико се ја сећам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Значи оставио си на улици?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Остављено, да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: На улици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сугеришите, не сугеришите господине Златар. Питајте га где сте оставили пушку, а не ...?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па добро, питам, он каже није нигде оставио, није никоме поклонио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисам ником поклонио, не сећам се да сам имао икакву пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваља је оставио у Вуковару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Оставио сам, одбацио.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, не знаш, добро. Поштовани председниче већа, да питате сведока, да ли је он икада возио било какав АПН мотор по Вуковару, он и Дујаковић и да ли зна чији је то уопште мотор био? Да ли се икада возио неким моторићем АПМ-цем или тако нешто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим тога.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли си виђао Дујаковића икада на томе мотору?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не? Добро. Поштовани председниче већа, да питате сведока, да ли познаје Вучковић Давора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Вучковић Давора из његове гардијске јединице, активни официр, звани «Вучко»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вучковић Давор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био је минобацачлија.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Звани «Вучко»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком чину?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја мислим, колико се сећам, поручник, колико се сећам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Значи, познајеш га?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био је у штабу тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, која је сврха ових питања, господине Златар, морате нам објаснити?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па зато што ће Вучко доћи овде као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Зато што ће Вучко доћи овде као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, доћи ће он ако то ово веће одлучи, он ће доћи, а ако ово веће одлучи да не дође, он неће доћи. А да би дошао, Ви морате да нам представите да је то значајно да он дође. Господине Златар, ми не знамо чему ова сва питања: да ли је возио АПМ мотор, да ли познаје Вучковића, не знамо зашто га то питате, због чега то питате?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па зато што Ђанковић уопште није имао кола, имао је АПМ мотор који смо сви возили до 30.10, ја знам док сам рањен, до 30.10. Мића Ђанковић уопште није имао кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 30.10?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: До 30.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је сад значајно то? Што је сад важно да ли је он до 30.10 возио мотор или није? Разумете? Што је то битно?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли познаје Марка Копчалића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Нећу Вам дозволити да даље постављате питања, док нам не објасните која је њихова сврха. Разумете? Морамо и ми знати због чега то питате?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па морам то су ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите о некој свађи а нећете да кажете ево то ми је важно због следећих питања. Пустио сам, говорите некаква имена, која су нам потпуно страна.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја бих свађу оставио за сучељавање, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР : А ако не, ја га могу и сад питати за свађу, ако није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, што је значајно реците ми, што је значајно, да ли познаје тога човека, минобацача Вучка?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Из гардијске јединице који је у то време био ту када су се и повлачили и цело време. Тај официр је био ту присутан приликом повлачења гардијске јединице и тих дана нон-стоп је био присутан ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, присутни су били и остали официри из гардијске јединице, требало би.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР : Који је са мојом групом цело време, малтене боравио, који зна и када сам рањен и све, због тога је то јако битно. Зато Вам кажем.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, могу ли једно питање Вуји Златару, ако то дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Можда није по процедури, једно питање за Вују Златара после ових његових речи да ја њему поставим: како зна да је тај човек био из гардијске бригаде ту све време до тада, када је био на лечењу Вују Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ви сте имали времена за питања доста. Ја сам одговарао на сва питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, ми морамо знати сврху питања која постављате.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Због тога што су ти људи били, иза мене су остали тамо, иза мене су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не сумњам да су били официри гардијске бригаде, па морају бити, где ће бити, морају бити спремни, на крају су се и повукли 24.11.?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли их је виђао ту око возила када су се повлачили и то, то ме интересује? Он тврди да је и мене ту видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Тврди да је мене исто ту видео и код конгрес школе и приликом повлачења и тога, зато питам, да ли је видео тог официра тих дана ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад нешто друго.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли га познаје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Којег официра?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Вучковић Давора, значи видео си га тих дана, добро. Поштовани председниче, да питате сведока, да ли му је познато рањеници у Негославцима, да ли је одузимано наоружање приликом пријема рањеника, дође и све комплет на њему рањено, опрема у њега, да ли је то све тамо одузимано?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим ја, одвежени су били тамо и предати су здравственим радницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли си можда ишао са Јосифовићем до Негославаца када је био рањен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Јосифовића?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јосифовић Гуто, Јосифовић Гуто када је био рањен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јосифовић?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосифовић или ...?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јосифовић, Гуто ми је надимак. Зна он о коме се ради.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јосифовић? Однели су га тамо, не могу да се сетим је ли му одузето, значи била гужва, однет је одмах у салу и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Поштовани председниче већа, сведок каже Ђани му рекао за моју документацију, како каже, али да је он икада у било каквом моменту видео моју документацију или било коју другу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Или било где, да ли је видео документацију моју о рањавању?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам то што сам рекао, да је Ђанковић ми је објашњавао да има папир са ВМА да није био на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли сте Ви видели какву његову?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Поштовани председниче већа, да ли би могли да му поставите питање, да ли зна које оружје је дужио Мићо Ђанковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Које оружје је дужио Мићо Ђанковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, које оружје.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Када је ишао с њиме све?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, да је имао прошло је времена, да ли је имао аутоматску пушку, не могу тачно са сигурношћу да тврдим.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Значи, не знаш? Поштовани председниче већа, питајте га, да ли је можда Нада или било ко показао моју изјаву када он зна да је то јако кратка изјава била из истраге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву изјаву?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Изјаву моју из истраге, а он каже да је то јако кратка изјава била, да ли му је неко ту изјаву показао? Он је изјавио сам ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то, небитно.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Поштовани председниче већа, може још једно питање? Колико је често виђао Дујаковић Илију из његове јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време тамо у Вуковару?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да за то време у Вуковару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па виђао сам га, не могу сада да кажем да сам га виђао сваких пет минута, али виђао сам га, заједно смо се вратили у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београд?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Знам да су се вратили заједно у касарну, то не сумњам. Па добро, не бих имао више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, када смо већ код Дујаковића, да ли је он неки рођак ...?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па рекао је да је Марићу рођак.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, ја нисам рекао него да ...

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Негира да је био тамо ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао, да је био добар војник Дујаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Добар са пуковником Марићем, пошто је он службовао у Книну и обилазио га је тамо, то сам рекао.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Не бих имао више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Господине Златар, желели сте да се суочите са сведоком сарадником, ево имате прилику. Окрените се један према другом, лицем у лице, гледајте се у очи и реците један другом шта имате да кажете. Ви, пре свега, господине Златар. Мало се примакните микрофону, молим Вас, мало се примакните микрофону да се ово забележи.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Били сте господине Вујо на рупи и пуцали сте са другом групом сте ишли.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Конгрес школа и рупа и пре Овчаре и после Овчаре, цело време био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, били сте.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Свака част. То све што си изјавио ниси ти то изјавио што си мене видео, него си ти то изјавио због других ствари, да не мислиш да ти претим, ставићу руке овако. Нисам те прекидао. То си ти изјавио због других ствари. 1992. у мају месецу дошао си у Вуковар, дошао си у Вуковар, постоје људи који су те видели, долазио си ти сваке године два – три пута најмање у Вуковар. То сви знају Вуковарчани. 1992. тражио си од мене да ти изнесем пумпарицу, да ти изнесем три тетејца која си сакрио у кућу. Гледај ме у очи, гледај.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није тачно.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Полако, нисам те прекидао. 1994., код мене у кафани, седели смо ја, ти, Ђанковић, мој покојни буразер, моја жена, Тошо из Новог Сада који је после погинуо и то би требао знати да је погинуо, спомињеш га често, а био си добар исто с њиме, Бакић Миле. Јеси тада рекао Ђанковићу, јеси се тада хвалио да си побио четворицу? Да је од тих четворице један странац? Јеси се хвалио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, господине Златар.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ниси? Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја нисам од вас тражио услугу никакву за оружје и нисам долазио у Вуковар, сем на прославе.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јеси био у Вутексу на прослави, када ми ниси хтео ни руку пружити?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: У Вутексу, у мензи.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: У Вутексу 1995.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када? Једном сам био на прослави.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Био си и 1994. и 1995. и 1993.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Објасни ми онда, јеси био када је алеја отворена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био сам, како се зове, не могу да се сетим.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јеси ли био када је алеја отворена? Јесу били споменици тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, били су споменици.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Били су?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, били су.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Пре тога ниси био никако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро. Друго, 94. у шестом месецу када је почео увоз аутомобила преко Вуковара, када смо ми инвалиди који смо имали по 80% попушта, јеси долазио да ме врбујеш да ти увезем ауто, рекао сам: Не могу јер хоћу себи и буразеру да увезем ауто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То је лаж.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Лаж, добро лаж, све је лаж.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Само нешто да Вам кажем, господине ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква свађа, свађа, господине Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Није свађа ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја ни једном нисам тражио од Вас ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него свађу ону?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ни једном од Вас нисам тражио услугу да би ми увезли ауто. Немојте говорити неистину, никада.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Лажем ја, значи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О свађи оној причајте, господине, реците му за ону свађу.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није било свађе.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Вређао Ћанија да ти је одузео пиштољ ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ма, није.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да је пичка, Бакићу си рекао да је требао порокати не четворицу, него седморицу које су људи Хрвати извели, да их је требао успут порокати, а не возити на Велепромет?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није истина.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Није истина, добро ништа, доћи ће људи сви, полако.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нека дођу.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Када си почео да вређаш, викао си: Вуковарчани, јајаре, ово, оно, јесам те узео за руку и истерао те напоље из кафане, јеси отишао, чини ми се да си отишао или код Мирољуба или у Станка, доле у центар си отишао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није тачно.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: И Дујаковић је био ту.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није тачно, није тачно, ви сте се дружили господине.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А ти ниси био с нама тад, тај пут?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја се не сећам ко је био, рекао сам, а Ви сте ишли пошто 95 је избегао Дујаковић, Ви сте се интензивно дружили.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Дујаковић је 1994. био у Вуковару и ја сам код њега у Книн ишао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А ја знам да нисам од Вас никако ...

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја сам код њега и у Книн ишао, када је наша вуковарска јединица полиције ишла, замолио сам ако има једно слободно место, има војника са којим сам добар, ако могу да одем код њега.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам од Вас никада тражио ...

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: И у касарни код тебе кажеш да нисам био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисте Ви били.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Нисам био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Има Радић, тражићемо и записник са улаза са капије, нема проблема.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нема проблема, нема проблема.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Немам више шта, само да ти кажем једно: човек се само истином спашава, а ја ти спаса не видим.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господине Златар, немојте тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала можете се вратити на Ваше место господине Златар. Чули смо Вас. Оптужени Мугоша? Господине Мугоша, да ли Ви имате што да питате сведока сарадника?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Господине председниче, немам пуно питања. Пошто смо чули од сведока сарадника да ме познаје, ја њега не познам, па да ми објасни само, где ме упознао и када ме је упознао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам, то сам описао, био је на Овчари, тамо сам га видео и видео сам га ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте га упознали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, и испред стакленца, где је рекао да ће све да свали на војску и да има резервни папир тамо, са ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Одакле му надимак Куштро? Од кога је чуо то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Да ли је од мене чуо или је од неког другог, то ме интересује?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули тај његов надимак Куштро? Када сте то чули?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па тамо, тамо кад је био.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Кад је био ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када је био на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте то чули, тај надимак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Господине председниче, молио бих да га питате, јел зна какву сам униформу носио на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште имао униформу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па имао је, сада не могу да се сетим, какву, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Не може да се сети? Да ли сам имао униформу војна полиције, можда?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам већ, не могу да се сетим.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: А да ли је сигуран да није вршен претрес заробљеника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да нисам видео, видео сам да су биле одбациване ствари и да је био шпалир, то сам рекао.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Значи није сигуран? И у записнику од 02.02. сведок сарадник спомиње да сам ја заједно са Тополом, Зораном с Карабурме, Цетињем тукао заробљенике, па бих молио господина председника да пита сведока, откуд ја са добровољцима? Ја сам њих избегавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то не можемо њега питати.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Зашто ме је сврстао ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То њега не можемо питати. Он само тврди да сте Ви били у шпалиру и да сте ударали људе који су пролазили кроз шпалир. Ви, пак, не спорите да сте били у шпалиру, али на почетку у смислу да сте их претресали, да не би однели какав нож, или какво оружје. То је Ваша одбрана, је ли, значи чињеница да сте Ви били тамо у том шпалиру. Претпостављам да није спорно, спорно је једино то да ли сте Ви ударали заробљене или не?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Господине председниче, није спорно да сам ја био у том шпалиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Али ја нисам био, био сам на претресу, значи ја сам вршио претрес и могу да тврдим да нико није наређивао да се туку ти заробљеници. Такође знам, сећам се да је официр, не знам му чин, бранио да се ти заробљеници туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Наводно је рекао да је издао неко наређење да се заробљеници туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли питања још неких за сведока сарадника?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Значи, сто посто је сигуран да ме је видео, само то, да ја тучем заробљенике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, у шпалиру да је тукао, да су ту улазили и излазили унутра из хангара, то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да је тукао и да је улазио и излазио у хангар, значи, тукао је и у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели да је тукао и у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, то сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је тукао и у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Желите да се суочите са њим?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Па да, само да га питам нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите. Господине, ево рекосте, тукао је и у шпалиру и у хангару. Гледајте га у очи, гласно молим Вас.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, господине били сте у шпалиру и тукли сте и у хангару.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Па ајмо што се тиче «Стакленца» сада, кафића у Новом Саду. С ким сте ми пришли за сто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам дошао тамо и Ви сте били и колико се могу сетити господин Цигановић.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Ко је пришао за сто наш? С ким сте пришли за сто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био је и господин Милојевић.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: И шта сте тражили од мене?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ништа.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Нисте тражили да Вама кажем какву сам изјаву дао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Јесте сто посто сигурни у то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Хиљаду посто сам сигуран.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Колико си имао година за време рата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Молим?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Колико си имао година за време рата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Осамнаест и по.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Осамнаест и по и то си сигуран?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Сто посто.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Деветнаест и по и један дан. Деветнаест година, пет месеци и један дан. Немам питања више, господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шошић, оптужени Шошић Ђорђе.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Добар дан, свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Шошићу. Да ли имате неких питања за сведока сарадника? Ево ово је већ четврти дан, пуно тога је питан.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ја за њега немам никаква питања, јер сведока сарадника број 1, како му је надимак, не познајем, јер сам ја демобилисан 19. јануара око осам, пола девет, девет и да сам са војним аутобусом са групом добровољаца отишао до Новог Сада, затим из Новог Сада за Крушевац и никада га у животу видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам рекли. Када сте га први пут видели?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Данас, не данас, него мислим овде у овом суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у овом суду пре неколико дана?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да, у овом суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Разумем. Да ли желите да коментаришете ово његово казивање, слушали сте како Вас он описује тамо и шта наводи да сте Ви радили? Кажем, да ли желите то да коментаришете што? Је ли то тачно или није тачно?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ја сам Вам рекао да све то што он каже, да је то класична лаж, једино што му одговара, то је надимак, његов надимак једино у овом смислу је, једино то одговара, једино то разумем, јер сведок сарадник бр. 1, када је њен живот у питању, она и своју децу једе. Зато није ни чудо што се куне у децу, што говори лаж,

срамота, за које паре, зашто и за кога? Није ме видео, није могао да ме види, јер ме нико није видео, нити сам могао да будем тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А када сте, извињавам се, отишли господине Шошкићу из Вуковара?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Отишао сам 19. ујутру између осам и петнаест до десет.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јануара сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дођите овамо господине Шошићу? Добро, рекао је јануар, али знамо да је новембар. Господине, ево погледајте га у очи, чујете шта он каже, у животу Вас није видео до пре неки дан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па видео ме је, заклао је лице у другој групи, извео је и заклао. Господина знам и био је у јединици код господина Каменог.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: А ја опет тврдим да ти мене никада у животу ниси могао да видиш, ни у касарни, нити ја знам где је касарна, нити ја знам где је та Ваша група, господине.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја нисам ни рекао да сам Вас видео у касарни, јер ја нисам био у касарни. Ја сам рекао да сам Вас видео на рупи где сте заклали лице и отишли сте у првој тури.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Како си могао да ме видиш ако ја нисам био тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ви сте господине, можете да тврдите, ја тврдим да сте били и да сте заклали једно лице, да сте заклали и стојим иза тога хиљаду посто.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: А ја Вама тврдим да Ви лажете.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То је Ваша ствар, то је било и били сте тамо.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Треба да се стидиш, млад си човек, треба да се стидиш.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ово све што говорим, говорим истину и могу да се закунем у своју децу. А можете ли Ви у своју децу?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ја се кунем својом децом и у три унучета да те никада у животу видео нисам, до пре неки дан у судници, јер нисам ни могао да те видим.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Били сте, господине.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ти си ме можда виђао, сваке године сам долазио на прославу Вуковара, био сам и на телевизији петнаестак пута, био сам и у штампи, и у новинама више пута.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Али сте били на рупи и приклали сте једно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ја се извињавам, господине судија, можете ли да му смањите овај седатив, он би се сав, ту сав, не могу да му видим очи. Он гледа врљаво и дрогиран је, није му добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас, господине Шошићу. Хвала лепо.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Нека ми приђе, нека каже, ово није нормално. Ја знам ове који се дрогирају, тридесет година радим као келнер.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Радите као келнер?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Или си пијан или си дрогиран.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Радите као келнер?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо Вас господине Шошићу, немојте да се тако обраћате сведоку сараднику. Господине Катићу, да ли Ви имате што да питате сведока сарадника? Молим? Прво за овај микрофон. Седите, седите, наместите тај микрофон да можемо добро да Вас чујемо да не бисмо имали. Тако. Да ли имате што да питате сведока сарадника?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Могу да причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, примакните се микрофону, не чујемо Вас, знате?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Јуче ме није познао, а тврди да сам био у колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не чујем ништа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јуче га није познао ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја само питам. Регистровали смо ми то да он Вас није познао јуче, то смо ми регистровали. Али, да ли Ви желите што да га питате? Ако немате неких питања ...?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Хоћу да се суочим с њим. Само да ми каже, како сам био обучен и како сам то ушао у кола, с ким сам био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Како је ушао у кола?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се примакне онда се чује. Где је укључен микрофон? Колега Баровићу, молим Вас, један микрофон иза Вас је укључен, тамо иза. Хвала. А Ви се примакните.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Само да ми каже када сам био у колима, да ли ме схватате, да ли сам био у колима? Ништа више.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је био господин Катић тад плав, крупан, округле главе, а временом може да се промени човек. Тада је изгледао тако, сада видим да има промена на себи, али је ушао у кола са Станком и са Сићом и да је отишао према рупи. То сам изјавио. Био је крупан, плав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У првој тури?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, у првој тури, то сам већ рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Катић тврди да уопште тог дана није био у Вуковару, него да је био овамо у Земуну, Београду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ма био је на рупи хиљаду посто, отишао је у правцу рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево окрените се лицем у лицем, један према другом.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Колико се ми знамо, слабо причам, колико се ми знамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ви сте били у штабу код Каменог, били сте плави тад, крупни, носили сте комбинезон, значи били смо две куће даље од штаба. Е тако, и били сте на Овчари, господине и отишли сте са првом групом колима заједно са Станком Вујановићем, Сићом, Ви сте били у колима. А Ви сте се сада променили, време је учинило своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, микрофон, микрофон. Ви Катићу.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Нисам могао променити очи, ожиљак на носу, главу, то је све препознатљиво, то се није могло променити.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да господине, али то све време. Ја сам рекао округло лице, округло лице, плави сте тада били у Вуковару?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Да, ја имам ожиљак на носу, ја сам препознатљив човек, ја нисам мали.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам Вам рекао Вашу висину.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Шта сам носио на себи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао комбинезон, сам рекао.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Закуните се у децу.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Кунем се у своју децу, да сте били господине Катићу.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Срам Вас било, господине, ја господине судија, тврдим да никад нисам ни чуо за ту Овчару, а камоли био на њој и учествовао у овим злоделима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Надам се да сте ме разумели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Никад у животу чуо нисам за то. Овде окривљени тврде да нисам био, ја ником нисам ни брат ни нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, господине Катићу. Господине Катићу, чули сте, сведок сарадник бр. 1 тврди да сте Ви тада били плави?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Јесте, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте плави или црни? Сада сте седи.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Тотална лаж. Ја сам смеђ човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте смеђи?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Тада био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете се вратити на Ваше место.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Били сте, господине.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: То је, господине судија, господин ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Били сте хиљаду посто.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Ја кажем да не говорите истину.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Говорим истину, били сте хиљаду посто, па нек Бог, ја, Бог нека изађе, били сте тамо господине Катићу.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Ја сам чист.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, ово је сад непотребно толико, чули смо Вас, чули смо Вас, хвала. Господине Булићу да ли Ви што имате да питате сведока сарадника. Нема. Оптужени Булић нема питања, нема коментара. Добро. Господине Ђанковићу, да ли бисте Ви желели што да питате сведока сарадника?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добар дан, свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Пошто ја немам изјаву ни од 05.01.2004. ни од 18.12.2003., међутим, ја сам сад добио један папир сведокове изјаве 05.01.2004. страна 3. трећи пасус, иначе, могу да изјавим, да сам се у то време налазио на редовном одслужењу војног рока и био сам распоређен у ВП 4795/4 Београд, тачније, реч је о гардијској бригади. У војсци сам био од 25.12.1990. ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ви то читате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: ... и у њој остао до 21.02.1991. Како може да објасни размак од 21.02. до 24.12.1991. године, где је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви то читате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, то није тачно.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Како то није тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми то да видим, какву Ви то копију имате, господине Ђанковићу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јел, да, књижицу?

НН. То је његова изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да, то је саслушање приликом одлуке о томе, да ли ће добити статус сведока сарадника. Након тога је ... Добро, шта бисте желели да га питате господине Ђанковићу? Суштински, шта бисте желели да га питате?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да, имам ја сијасет питања. Јесам ли и ја вршио притисак на сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било какав?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Било какав, да?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватио да је он то рекао.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па пошто су сви вршили притисак на њега, ја сам схватио да сам онда и ја вршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево каже да нисте.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Може ли објаснити, како се тек након скоро девет месеци сетио који аутомобил је возио мој отац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тек након девет месеци?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да, тек након скоро девет месеци, или тачније тринаест година од догађаја на Овчари, сетио који аутомобил је возио мој отац? До сада га није било у изјави, ни како је дошао са њим, ни како ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, нећемо тако, како се ствари сећамо, како долазимо до сећања, о томе не можемо да причамо. Ако има нешто посебно, специфично, у реду.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Зашто раније, да, није рекао да је видео тог зеленог «Кеца»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад раније?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па у некој од његових ранијих изјава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питани уопште тако нешто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам, колико се сећам, нисам питан.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је сигуран да је на Овчари видео капетана Каранфилова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога капетана?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Каранфилова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђанковићу, немојте да му постављамо поново иста питања, он је рекао да је у неколико наврата, да је био тамо Каранфилов, дошао са Вукашиновићем, према томе, не можемо га сад још и питати да ли је сигуран и тако неколико пута.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па зато што господин Каранфилов тврди да није ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта господин Каранфилов тврди то ћемо тек видети, а ако треба и суочити их.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли се хвалио неком цифром у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се хвалио?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Неком цифром у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цифром?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да, цифром?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не разумем у ком контексту.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Цифром убијених заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: У хангару, да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли могу да га подсетим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли се хвалио са цифром од четири цивила и једног странца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: У хангару, да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, господине, није то тачно. Ја сам рекао и стојим иза тога што сам рекао, три лица.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли сам му рекао да му није место тамо и да ће једнога дана имати психичких проблема због дела која чини?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Колико пута смо се састали у марту месецу 2003. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја и сведок сарадник?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пар пута.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Колико? Да ли зна отприлике тачно, колико пута?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На чију иницијативу господине?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: На обострану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обострану?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Могу ли га подсетити колико пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Тачно три пута.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, нисам сигуран, изражавам само једну дилему, мислим да се он до сада бранио ћутањем и не знам да ли може да неке тврдње сада износи у том правцу, колико сам се ја пута састао са њим? Мислим, да пошто није дао одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се слажем да он није изнео своју одбрану, али има право да пита.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја знам, председниче, да он има право да пита, али сад каже да ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не могу му ја ускратити то.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Дозволите ми само да завршим реченицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Али он тврди, каже, три пут сам се са њим састао. То сад већ, мислим, улази у његову одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па има право то да тврди, има право и да изнесе одбрану ако хоће.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче, ово је сасвим неумесно, није коректно и неумесно је овакво питање заиста.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, ја бих молио да ме не прекида колега, јер ја њега никада нисам прекидао приликом постављања питања, а посебно да не квалификује да ли је шта умесно, коректно, некоректно и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, молим вас, немојте узимати реч без мог одобрења. Замениче, чули смо Вас, чули смо Ваше аргументе, браниоче и Вас смо

чули, дакле, оптужени Ђанковић се брани ћутањем, то је његово право. Али исто је његово право да поставља питања сведоцима, а наше је да одлучимо да ли ћемо та питања дозволити или не. Чињеница је да он кроз питања на неки начин улази у зону своје одбране, што је, опет, такође, његово право.

АДВ.РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ја се извињавам, могу ли добити реч?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Могу ли добити реч?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите пуномоћнице.

АДВ.РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: По овоме испада да он има неку своју одбрану коју нама није саопштио. Сада на основу те своје одбране, он испитује сведока, па не може то. Морамо бити упознати са том његовом одбраном, па да видимо да ли има места питањима, нема места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо, не можемо тако.

АДВ.РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Па како, мора да да одбрану, како може да пита а тврди нешто? Значи већ се брани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у реду, па то је његово право.

АДВ.РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не, његово је право да не да одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и да не да одбрану и да је изнесе и да одлучи када ће да изнесе итд. Па то је његово право, па износи неке своје тврдње опет је то у зони одбране и опет је то његово право. Не мислим да ту нема никаквих проблема. Не, немојте, молим вас, не нема потребе, нећемо више ово да расрављамо, господине Ђанковићу, Ви ћете да постављате питања, то је Ваше право, да ли ћемо ми та питања дозволити или не, о томе ћемо одлучити.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли можемо ми после њему да постављамо питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо га суочавати зато што нема шта да га суочавамо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само једну ствар да кажем. Ви кажете да има право кроз ова питања да износи делове своје одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па практично, практично да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па практично, али имамо ли ми практично право да му поставимо питања после тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па како то онда, то је мимо закона.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Јел Ви то мене унапред осуђујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас, нећемо у то да улазимо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја се извињавам, али и друга страна је изнела некакве примедбе и тако даље на начин како се постављају питања уопште, на право да се поставља питање, ако се одбрана није изнела. Нигде у Закону о кривичном поступку не стоји да постоји некаква одбрана ћутањем, дакле, да ли ће окривљени изнети своју одбрану и када, то је његово индивидуално право. Према томе, он може да не одговара на питања и каже у Закону, не износи одбрану. Међутим, његова процесна права су да ставља примедбе, да поставља питање и не могу бити ускраћена. Према томе, то се односи, зато сам и устао, односи се и на моју браћеницу. И може да стави примедбу и може да износи, а да ли ће одговорати на нечија питања или неће, то је ствар и даље окривљеног који може да одбија питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте више да губимо време на ово. Мислим да смо ту апсолутно чврстих уверења. Господине Ђанковићу, дакле, наставите са питањима.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Када смо се састали први пута, да ли сећа о чему смо причали? Шта смо говорили, о чему се радило?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па причали смо о чему, не могу тачно са сигурношћу да тврдим, долазили сте, знам да сте долазили са Вашим аутом црвене боје, «Фордом фиестом», причали смо о догађајима, тамо, колико се ја сећам, на Овчари, како живите Ви, како живим ја и остало у том контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: А да ли се сећа, можда, шта смо разговарали други и трећи пута?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се свега сетим, не, не могу се сетити.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли ми је сведок нудио оружје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је тражио да ликвидирамо Станка и Мирољуба?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, то није истина.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је у марту месецу 2003. давао некакву изјаву у Београду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Где у Београду, коме, где, не разумем?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Не знам, било коме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ове догађаје?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па једном сам био у УБПОК-у.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је ишао неки старешина са њим и како се зове, наравно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био је са мном колико се сећам, Антић, потпоручник тада.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли ми је након трећег нашег састанка на његовом радном месту дао кутију метака калибра 7,65?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, то сте Ви тражили. Да, добили сте.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли познаје ко је Трнић Димитрије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Трнић Димитрије из Манђелоса, тачније.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да дечко ради тамо на изворишту водовода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Драго ми је да га познаје, пошто ћемо га позвати као сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђанковићу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то важно за нас?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: За вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За нас, што је то важно?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Зато што тај господин може да потврди да се из магацина у водоводу зграда Сремска Митровица могло изнети наоружање и муниција ко је хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године? 91. у новембру 91.?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ове 2003. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нас не занима да ли се то могло урадити.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, само да одговорим на то питање, ако је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, ограничите се са Вашим питањима на оно битно за ово о чему расправљамо.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господине председавајући, могу да одговорим само на ово питање? Ја сам обезбеђивао магацин који је био закључан, значи закључано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је у том неком контексту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, а да Вам нешто кажем. Ја иначе поседујем пиштољ калибра 7,65 за који имам оружани лист, значи добијем моје следовање, а господина што спомиње Трнић Димитрија, он ради као обезбеђење фабрике воде тамо, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Кажите господине Ђанковићу. Господине Ђанковићу, ја Вам морам скренути пажњу да тај проблем заиста стоји и Вашу одбрану нисте изнели и онда бојим се да ће нека Ваша питања у том светлу за нас бити неразумљива. А да бисмо их ми дозволили, морате дати нека објашњења, а ако дајете објашњења онда улазите у зону одбране. Ви сте само одлучили да не изнесете Вашу одбрану иако сам Вас ја упозорио да тиме можете отежати прикупљање доказа који иду у Вашу корист? Бојим се да се то отежање управо не види сада.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја сам се Вама извинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је Ваше право да не изнесете Вашу одбрану, то је Ваше право и нема шта да се извињавате било коме, али Вам само скрећем пажњу да када формулишете питање, морате да схватите да оно за нас мора бити разумљиво да бисмо га ми дозволили.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро. Да ли сам га икад питао да ли је био на Косову, на ратишту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Што је сад то битно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, управо то.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био сам једном на Косову, а што је њему то сад битно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, али то је нека врста одговора, е па не, то је тај проблем о чему причамо.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли се сећа шта је на глави имао Зоран са Карабурме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао ишта на глави?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је имао ишта на глави?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, рекао сам, шлем.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја тврдим, је ли могу да кажем шта је имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Тај Зоран са Карабурме имао је шубару, црну високу шубару и кокарду и колико знам, не зове се Зоран са Карабурме, него су звали «Панта Неготинац». Да ли му говори нешто то име?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, ја знам за Зорана са Карабурме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Када је испробавао пушку, да ли је погодио голуба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Небитно? Да ли је спроводио икада заробљеника у команду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: А да ли зна, да ли је неко из његове јединице спроводио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се сетити, не знам.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Мислим да је ово питање било постављено, али ја ћу га поновити. Да ли је на Овчари био обучен у кожну јакну?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је како је био обучен.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли се сећа да ли је неко свакодневно био са мном, сваки дан за време борбених дејстава у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко време?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А цело време?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Цело време борбених дејстава у Вуковару, сваки дан неко је био константно са мном. Да ли се сећа ко је то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се, прошло је времена, да се сетим.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли се сећа ко је Јандрић Небојша из Врбаса?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Пошто сведок не зна ко је возач комбија, да ли га је случајно после догађаја још некада видео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада више?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја тврдим, могу да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коментаришите.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја тврдим да је са тим човеком седео код Вује у кафани 94 године за које постоји слика, фотографија, где је и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: И ту фотографију има адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Колико пута се састао са господином Васовићем из УБПОК-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута се састао са радницима УБПОК-а?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да, господином Васовићем, тачније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, нећемо, не дамо то питање.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Како зна да је мој отац био у затвору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније, оно пре?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Раније?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то се причало по Вуковару, да је изашао пред почетак рата, а да је лежао ради убиства човека.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли зна од кога је чуо то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли се сећа када је на Овчару дошао Хаџић Елвир и са киме?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам да је био унутра у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас, да ли знате, када је дошао тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим, знам да је био унутра у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био је у друштву, колико се сећам са Надом, јер су били изузетно добри.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли се сећа да су га Нада и Хацић Елвир спречавали да изведе једно лице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То је неистина.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Није ли Нада ишла за њим и говорила , «шта ти је »?»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сугерисати господине Ђанковићу, то је сугерисање.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја сам то чуо, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање тако да не буде сугестивно.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није то тачно, хиљаду посто.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Шта сам тај дан ја имао лично на глави?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам, колико се сећам, личку капу, колико се сећам.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је још неко имао такву капу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Носио је у дејствима, је носио, колико се сећам, и Сирета Дамир.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро. Сведок каже да смо приликом наших сусрета причали да Вујо Златар поседује документацију са ВМА. Зашто се распитивао о томе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То све ви, господине, рекли.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: На моју иницијативу ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То све Ви причали господине Ђанковићу.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Даље, да ли је у ул. Три руже убио два човека, отац и син, које је претходно затворио у купатило и бацио им две бомбе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, то није тачно.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли се сећа да су ти људи били Јехови сведоци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђанковићу, ако сведок каже да то није тачно, онда је све друго бесмислено питати.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Он лично, господине председавајући, је затворио те људе у купатило, за које смо ми рекли да их остави на миру, јер су Јехови сведоци, да немају везе са ратом и да не учествују у рату. Он их је поред нас, не знам колико нас је било, можда десетак тамо у тој акцији, није послушао него је отишао накнадно, значи, ми смо напредовали даље, он је накнадно се вратио, затворио их у купатило и бацио им две бомбе.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То је лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро, и то је лаж.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Само могу једно питање да поставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је у центру града, тачније Градска кафана, 17.11.91. године, отприлике 16,30 у сам сумрак, убио цивилно лице које је дошло са друге стране моста да нам предочи где су цивили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је на та питања, тог типа, већ рекао, да изузев оно четворо људи које је навео, да никога другог није убио. Према томе, питање у том смислу нећемо дозволити. Ви можете да кажете, Ви можете да коментаришете.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Значи ја могу да га подсетим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви можете да изнесете тврдње.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ма није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је он рекао, на наша питања у том смислу рекао је: никога изузев ово, а у акцијама је било што је било, у акцијама за време самих акција, пуцао је.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро. Онда ћемо овако: тврдим ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моменат само, шта желите господине Војновићу и Ви бисте једно кратко одсуство? Можете, можете, није проблем.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Онда кажем да је стајао, подсећам га, у Новој улици, сетиће се, иза уништеног тенка бивше ЈНА је пуцао у три цивила који су се предали а презивали су се Цирбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђанковићу, нећемо дозволити питања у том смислу, молим Вас само, у том смислу питања не дозвољавамо, Ви изнесите Ваше тврдње ако желите.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па ја то управо радим, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо суочавати. Молим?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја тврдим то господине, шта Вам је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја тврдим да је у ул.Душана Вергаша у баштама убио човека од педесет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Ђанковићу, питања. Ајмо питања, па ћемо онда, ако желите, Ваше тврдње да уобличимо на други начин.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Значи цифре не зна? Одакле му 20 франака које је дао Нади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђанковићу, да ли је он рекао икад да је Нади дао 20 франака?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: У изјави стоји да је дао Нади 20 франака са посветом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој изјави?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: У његовој изјави од 02.02.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајте помозите ми која је страна само. Дајте ми, на којој је то страни, имате ли ту његову изјаву, господине Ђанковићу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја то немам сад тачно ту, али имам негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам рећи, господине Ђанковићу. Он то не каже, господине Ђанковићу. То каже неко други, читали смо записник о саслушању Наде Калабе крајем јуна смо читали тај записник, то су њене тврдње, према томе, немојте.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Онда се извињавам ако сам. Зна ли тачно где је погинуо потпоручник Воштић, звани Косовац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам на ливади према Саве Ковачевића улици.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Могу да кажем, где, тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ако је то важно уопште за ово расправљање.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па важно је, зато што је сведок рекао у Саве Ковачевића, који апсолутно нема никакве везе са овим догађајем где се десио. То се десило у ул.8. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, а што је то онда важно са овим о чему ми расправљамо данас овде? Господине Ђанковићу, што је то битно везано за ово о чему ми расправљамо данас?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па зато што он износи неке детаље који нису тачни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма немојте, молим Вас, вратите се на оне битне ствари, питајте га оно што је суштински битно.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро. Сведок тврди да сам после Мирољубовог рањавања ја преузео чету. Да ли сећа колико сам дана био на челу те чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је неко време, није битко колико.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ко ме је поставио, тачно ко ме је поставио и да ли је он присуствовао моме постављењу за заменика Мирољуба?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам, после рањавања мајор Тешић.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли сте Ви то видели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Шта да видим, када сте Ви водили акције тамо, били сте.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па не, да ли сте видели да ме је мајор Тешић поставио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У ком смислу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па јесте присуствовали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На место Мирољубово?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли може да опише лице које сам тукао у хангару бејзбол палицом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу, ја сам Вам рекао како су лица изгледала, била је ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али конкретно ово лице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу тачно да се сетим сваког детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких карактеристика у том смислу, крупнији, ситнији?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу тачно да Вам кажем. Крупан или ситан, значи то је ту, не могу да се тачно сетим.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је видео да сам пуцао у заробљенике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је то већ.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро. А зашто сам му баш ја узео шкорпион и вратио Станку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Зашто сам му баш ја узео шкорпион и вратио Станку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате њега, зашто сте то урадили баш Ви?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Зашто сам то баш ја? Зашто можда није неко други урадио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли зна ко је руководио акцијом код конгрес школе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли му је познато да сам лично ја водио ту акцију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није му познато.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није му познато, а познато му је да је Златар Вуја био у тој акцији?

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, да ли можемо да се питањима ограничимо на предмет поступка? Кажите господине и прихватите и ово значи као сугестију са моје стране. Питајте само оно што је битно.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је под претњом пушке изводио из хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Сведок сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је под претњом пушке?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Под претњом пушке, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изводио из хангара?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Изводио их хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове што је извео, мислите, на оне што је извео. Мислим да је он то описао и објаснио како је то урадио.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не може тако питање да се постави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, не може тако питање да се постави, него се може поставити питање: како је извео ове из хангара? А то сте већ одговорили.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: То смо чули, да. Али ја могу само да кажем, да је изводио са претњом пушке. Ако смем да кажем, да ли је био присутан и у осталим јединицама, рецимо у Станковој, позадинској јединици, у јединицама које су обезбеђивале, ишле иза првих линија, да ли је у неким од тих јединица био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био присутан у тим јединицама, не разумем, како да ли је био присутан?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па пошто смо ми ишли у ешалонима, значи, они чистачи, тако су нас звали, а иза нас су ишли они који су обезбеђивали положаје, па иза њих трећи ешалон итд., да ли је био присутан и у тим другим јединицама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, дакле, и у акцијама учествовали на начин да сте у неким тим пратећим јединицама, а не у овим првим? То Вас пита.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, колико се сећам, не.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли може да каже, какву је ознаку носио на беретки, коју каже да је поседовао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Сведок сарадник. Ознака, ознака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он зна на својој беретки ...?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: За време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што је важно то опет господине Ђанковићу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па он каже да је носио беретку, ја је нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што је то важно, не разумем, што је то битно везано за овај догађај?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па битно је, много тога је битно. Где је погинуо тај његов другар од Хаџићеве гранате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У Новој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо, не можемо.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: У Новој улици?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У Новој улици.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро, 200 метара од минобацачке батерије. Да ли је причао да је Радић Хрват и да га треба у некој од акција ликвидирати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Капетана Радића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он причао да је Радић Хрват, па га треба ликвидирати?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да и да га треба ликвидирати у некој од наредних акција?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ово су неке небулозе.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро. Да ли зна кога смо звали деда Иво?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Вам је важан деда Иво?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Зато што га је хтео убити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што га је хтео убити?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то важно онда опет што га је хтео убити?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Зато што је тај човек био у јединици са Вујом Златаром и мојим оцем, а био је Хрват, а ишао је у акцију са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то важно везано за овај догађај о коме причамо, господине Ђанковићу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па ја тврдим, само хоћу да докажемо, о каквом се овде човеку ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морате да тврдите, морате да тврдите, да бисте тврдили онда морате да уђете, да станете овде и да кажете: ја желим да изнесем своју одбрану, па онда извесете Вашу одбрану, па онда тврдите што год желите да тврдите. Овако имамо проблем. Немојте да постављате питања која ми не можемо да схватимо.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Сведок сарадник каже да су мењали униформе. Да ли зна какву је униформу обукао капетан Радић када му се претходно испрљала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересује нас.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Не? Добро, добро. Како зна да је прва тура отишла у 16,30, када није имао ни сат, ни камеру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то, господине Ђанковићу, на основу чега он то тако закључује.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли он поседује лекарски налаз да има чир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Поседује ли он лекарски налаз да има чир на дванаестопалачном цреву, да ли ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па што? Не интересује нас.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Е сад. Када сам тукао том бејзбол палицом, у шпалиру говорим, да ли сам некога од својих сабораца повредио, када сам замахвао са њом и колико су они били удаљени од мене?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био је шпалир, размак је био колико се могу сетити, значи, пола метра, метар и то, с једне и с друге стране, колико се могу сетити.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли зна колико је дугачка бејзбол палица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се, која бејзбол палица, имате више врста бејзбол палица?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па ја не знам, мислим, с том којом си ти видео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Отприлике можда педесетак сантиметара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Од кога се све плашио на Овчари за свој живот?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се плашили некога тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па јесам рекао да сам се плашио. Рекао сам ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Од Станка Вујановића и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станка Вујановића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још некога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли се и покојни Видачек плашио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Када говоримо о шпалиру, да није можда он стајао са леве стране улаза у хангар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је: са које стране ...

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Са леве стране ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са које стране је стајао? Питање са које стране је стајао?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Са које стране је стајао, тако је. С које стране је стајао у шпалиру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао, негде у средини, сада не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са које стране? Пошто су две колоне, је ли тако, шпалир претпостављам подразумева две колоне?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, да, мислим с леве, ајде, с леве, не могу тачно са сигурношћу да тврдим.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је био у средини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С које стране Вам долазе заробљени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Они су улазили у средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, они иду између Вас у шпалиру, али Вама с које стране долазе? Да ли Вама долазе, прилазе, долазе, с леве стране, дакле, да ли су Вам аутобуси с леве стране, или су Вам аутобуси с десне стране?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мислим у правцу Вас, где Ви седите, ту је била рекао сам, хангар, врата, значи ту је био пут, ми смо ту тако били постројени, то је био шпалир. Значи ја сам био са леве стране, ту су долазили аутобуси, на том, што сам рекао, асфалтном путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С које стране Вама долазе кроз тај шпалир заробљени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама долазе с десне стране?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је шутао сваког заробљеника у стражњицу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, не.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро. Ово питање је било за пушку. Да. Пушку када је вратио, да ли је још увек била заглављена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је да је није поправљао.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Рекао је да познаје Горана Иванковића, званог Џо. Да ли зна с киме је он био пре Овчаре и са киме је ишао у акције и са киме је био на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ишта у том смислу, везано?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не могу да се сетим, не знам тачно с ким је ишао у акцију.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Колики временски размак је од повратка друге туре и поласка треће туре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или колико је задржавање трактора ту испред хангара, када сте се вратили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам претходни дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам, не могу временски да утврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али по некој процени, колико је то задржавање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Можда неких пола сата.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Како је онда могуће, како је могао видети у том периоду, да је отишла трећа тура и у међувремену изводити и убити три лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, не можемо тако. Не можемо тако.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Он тврди пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ћете Ви да закључујете, Ви ћете да изводите одговарајуће закључке, не можете да тражите од њега како је могуће ово у тим неким посебним ситуацијама?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па он тврди да је пола сата

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао, нисам имао сат, можда пола сата дуже, нисам ја ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Са ким и са чим сам отишао том трећом туром? То не стоји нигде. То није објаснио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да си отишао, али не могу да се сетим с ким.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Могу ли да га подсетим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: С ким сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ово је изјава од 02.02., колико се ја сећам, седма страна, задњи пасус: после тога су у приколицу по трећи пут извођени заробљеници. У тој трећој тури знам да су ишли Гица, један његов пријатељ коме је надимак Гага, за кога знам да је црн, лепушкаст, носио је минђушу, ишао је Ђани, Славко Циган и Перо Циган и Тоша, ишао је Тоша из Новог Сада. Значи ја га подсећам. Да ли може да каже, с чиме сам отишао, као сам отишао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се сетити.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Само мало. Мој отац није пуцао, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је Станко и мени наређивао да пуцам?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Свима који су били у стрељачком воду.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па ако се Станко плашио мог оца, зашто је мени наређивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Не може? Сведок је рекао пре два дана, да је и мој отац био на рупи.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Може ли, а јуче га није на кроки скици навео, ни њега, ни Зорана са Карабурме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да су остали около, има их још 15-20 колико сам ја схватио, да су око трактора.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро, добро. Можда је мој отац обезбеђивао тамо некога? Да ли зна?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не сећам се.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Сигурно мене и Вују. Како то да је Станко одредио ко ће ићи у трећој тури, где сам ја, Вују и мој отац, када се он плашио мог оца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако господине Ђанковићу, не може.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је сведок пуцао из аутоматске пушке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Икад, уопште?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Икад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дужио је аутоматску пушку, рекао је да је учествовао у акцијама итд.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро. Ми смо стајали на размаку од 50 центиметара у том стрелачком воду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, отприлике.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Нека каже сведок, како лете чауре, празне чауре, мислим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па нормално, избацује се на другу страну.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли при том некога повређују?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли некога повређују?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели да су чауре које лете некога повредиле тамо на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не, нисам видео.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: То ми није јасно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А ја, извињавам се, нисам балистичар.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Нас би чауре поубијале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок каже: ја нисам балистичар.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ово нема везе са балистиком. Да, ово је питао Вују, какво је наоружање имао мој отац. Могу ли да кажем, какво је наоружање имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Мој отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Зато што је сведок рекао погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кажите.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Имао је немачки шмајсер. Ја не знам који је то модел М, онај црни значи, немачки, као што је имала покојна Драгица, тај снајпер, тако да предочим господину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да, ја бих хтео да се надовежем на Кинезове јуче речи за бровингову петометку ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања господине Ђанковићу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро. Да ли му је адвокат Душић нешто нудио? Нагодбу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, не може.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па чекајте, господине председавајући, господин Душић је дошао код мене и рекао ми да ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћете, господине Ђанковићу, да дођете овде за овај пулт и да изнесете неке Ваше тврдње. А ја нећу да Вам дозволим да питате сведока сарадника да ли Вам је адвокат Душић нешто нудио? У реду?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је нудио Вама, а Ви осетите потребу и жељу да то кажете овде, онда ћете то да урадите онако како то треба.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Важи. Како то, како објашњава да сам сад ја на кроки скици коју је јуче нацртао, са десне стране, а у изјави пише другачије?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао с лева на десно, значи, били сте пети по реду, тако сам и нацртао, задњи је био Вујо Златар.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: То ми никако не иде у главу.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли зна како и на који начин сам се вратио из те треће туре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да не зна.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Не зна? Да ли је сведок за време рата говорио да је добар Хрват, мртав Хрват?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам господине Ђанковићу.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је сведок још неком осим мени предлагао да се ликвидирају Станко, Мирољуб, чак Нада и бангави Камени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је већ на то питање, већ је одговорио на то.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па добро. И сад ово последње. Може ли навести бар пет војника који су живи а били су у његовој јединици?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Војника?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Војника.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ево само да се могу сетити.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: А да су живи, нормално.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Штрек Синиша, Миљковић Суад, Миљковић, сада има још један, не могу да се сетим, Емир.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли зна где живе, извињавам се? Миљковић Суад мени личи на лице које живи ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте да Вам личи, пустите, питали сте да ли зна где живи.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Миљковић Суад, рекао сам, Миљковић, сада не могу другог да се сетим, Љепојевић Мирослав је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су тамо тада у тој Вашој јединици у трећој чети?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Господине председавајући, ја овде имам једну кроки скицу хангара, па бих Вас замолио, ако је могуће, да сведок објасни, где је тачно убио та три лица, који пут води за Грабово, колико је Грабово удаљено од тог хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: То је објаснио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио, дајте да видимо каква је то кроки скица и ко је сачинио. Ко је сачинио ту кроки скицу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја сам сачинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то сачинили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли може да одреди где, одакле је извео лица, где је убијена Ружица Маркубашић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сте Ви сачинили?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: То сам ја сачинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте на ову документ камеру, па да видимо, да виде и остали. Само да нам режија сада то пусти.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, по мени је и ово једно изношење одбране, ово што Ви сад дозвољавате да се показује. Ово је скица коју је он сачинио.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Господине тужиоче, ја сам био на Овчари и у хангару и знам тачан распоред кућа, хангара, путева и свега осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим режију да укључи ово са документ камере на екране. Добро, ево сад ћемо то добити. То је нека скица господине, коју је сачинио оптужени Ђанковић и ево Ви је видите, па сад реците, да ли то одговара стварности, рецимо, тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не ово је, била су једна врата на средини колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не двоје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не. Значи овај је пут лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове куће, овамо са десне стране што се виде, зграда?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим, значи, пут вамо је лево, како сада гледам, пут за Грабово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пут за?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: За Грабово где је била рупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ово лево овамо где је празан простор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је празан простор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, ова прва горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, дакле, на супротну страну од ових зграда би био пут за Грабово?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, а ту сам преко, ту је било ископано, значи иза хангара, ту је била њива, ту сам што сам објаснио, усмртио три лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли одговара стварности овај пут одмах испред хангара где је једна стрелица у лево, те показује, Ви кажете, ту су једна врата, а не двоја? Да ли је био управо тако испред хангара, био тај неки пут?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам био је асфалтни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Асфалтни пут?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та рупа од артиљеријског оруђа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Била је одмах ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах с преке стране пута, уз пут?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, прекопута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз пут?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Може ли само рећи одакле је дошао, којим правцем на Овчару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па први пут сам био тамо, не могу сад одавде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него ова скица, да ли ова скица одговара са овим учртаним путевима, стрелицама, да ли одговара неком Вашој представи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па није ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда не може, онда не може он да каже сад.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Господине председавајући, сведок тврди да су били смештени на добру «Дубрава» која је непосредно два километра далеко.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао са леве стране, значи кад смо ишли из правца Негославаца, са леве стране смо скренули и ишли смо путем до фарме «Дубрава» где смо били, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно у самом почетку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли може рећи где је убијена Ружица Маркобашић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, објаснио је то.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја не знам где је убио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја не знам где је он њу убио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Тај Зоран са Карабурме. Где је убијена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објаснио нам је где је убио. Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Желите ли нешто да коментаришете ово његово казивање, мада сте коментарисали сада у ходу сте коментарисали и до овог нивоа, ево и скице.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Јел могу стати пред њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Не.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Само да му ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема шта да вас суочавам, Ви нисте изнели Вашу одбрану, господине Ђанковићу, него само желите да коментаришете то његово казивање, пре свега, везано за Вас.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Хоћу да кажем да је овај господин патолошки убица, да је овај господин патолошки лажов, служи се чињеницама и неким исказима који нису из његове главе, него су му наметнуте, све што је рекао за мене и мог оца је дефинитивно неистина, ја га искрено жалим и жао ми је његове судбине, јер ће ускоро завршити на овом месту где сам ја, само ћемо заменити улоге. Имам

сина, а има га и он. Мој син је изузетно поносан на мене, јер сам сам дошао и суочио се са проблемом који ми се намеће. Како ће он свог сина сутра погледати у очи, када му сазна какав му је отац и шта му је чинио? Верујте ми, лично ћу се постарати да се то догоди и да се изнесе она истина и она недела која је он починио. Остаје ми само да кажем: опрости му Боже, био је млад и није знао шта чини. Хвала лепо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Могу само нешто да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коментаришите, наравно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да одговорим само на ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коментаришите, наравно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја исто имам двоје малолетне деце. Све ово што сам рекао је жива истина, а зашто господин Ђанковић, кад је већ толико исправан, није остао да живи у Републици Хрватској? Молим Вас, имам право, ако је почео да вређа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Није то вређање, то није вређање, то је коментарисање Вашег казивања, ја то разумем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, нисам ни ја остао у Републици Хрватској. Ја бих Вас молио само да доиста заузмемо један став у погледу начина испитивања, суочења, шта се подразумева изношењем одбране итд. Наиме, ја бих молио председниче већа, да ми овде не додацујемо пуномоћника оштећених. Па радићемо ако не будете прекидали ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, наставите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А вероватно Вам је то задатак овде ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дајте молим вас, па не можемо овако, ако ви сад одмах реагујете, онда ће они одмах да реагују и онда имамо проблем. Немојте молим вас, није спорно да једни другима можете да сметате у овом неком смислу, али нема потребе да дижемо тензије на тај ниво. Није Вам ништа ружно добачено, браниоче, чули сте да неко нешто говори, слажем се, не треба, али не треба то дизати на тај ниво, нисам сигуран да Вам је то толико засметало да Вас је толико избацило и прекинуло у ономе што сте желели да нам кажете?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Видите, председниче већа, ја сам двадесет година у судницама и знам зашто се додацује, уопште да би се неког ометало, то је основни смисао добацивања. Но, ја имам један следећи предлог, а видим да не могу тај предлог да изнесем, док се нешто не разјасни, а ово веће мора то процесно да разјасни. Наиме, ја бих сад предложио, с обзиром, предложио бих суочење између господина Ђанковића и сведока, а на које околности: на околности које је Ђанковић износио током истраге, наиме, не постоји одбрана ћутањем. Он је рекао: ја не желим да износим одбрану, док не чујем сведока из тактичких и стратегијских разлога. Ми знамо да се сведок припрема, да има свог правног заступника, претпостављамо да је упознат и са свим исказима итд. Омогућемо му је овде да чита. Све је то у реду. Из одређених тактичких разлога, а знамо да је тај сведок дужан да говори апсолутну истину, дакле, не сме ништа ни да прећути итд. На тај начин, ако је Ђанковић изнео одбрану, ми смо прочитали његов исказ и каже се у Закону: ако не жели да износи своју одбрану, прочитаће се његови ранији искази, дакле, то је његова ранија одбрана. Он касније може још да износи и усмено итд. Његова процесна права која не може да одузме анулирање нити може да има последице било какве у процесном правном смислу или у погледу извођења радњи доказивања као што је одређивање суочења. То је радња доказивања, он не може да буде ускраћен, за ту радњу, само због тога што није хтео да износи одбрану. Он је данас ставио примедбе о неким

личним сазнањима која су супротна, дијаметрална исказима господина заштићеног сведока, односно сведока сарадника. Према томе, на те околности, а то су следеће околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, разумем, разумели смо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи једна од тих околности где он каже у истрази: сведок сарадник је вршио притисак на мене, рекао је да треба убити Станка Вујановића, Мирољуба итд.. Да ли је истина или није? Па каже: сведок сарадник је рекао то, то и то. Сведок сарадник не говори истину данас, јер ја имам накнадна сазнања, а то и не морају бити у оквиру одбране, имам сазнања да је убио тог човека, да је убио тог човека, да је убио тог. Према томе, то су околности на које он има право, значи, не може му бити ускраћено ни једно апсолутно право током поступка, поготово приликом извођења доказа, он не може бити инвалидна личност у том смислу као окривљени, ако није износио одбрану. Он је изнео одбрану, Ви сте прочитали његове исказе, према томе, он има право на извођење ове процесне радње, а то је процесне радње суочења. Он не би имао право на неке нове околности...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, колега, немојте да узимате реч, ја не знам, Ви нешто разговарате. Немојте тако, немојте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ. Он не би имао право на неке нове околности. Али молим, он је у ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, понављате у више наврата једно те исто, мислим да нема потребе, бојим да сте пожурили мало, јер колега Јелушић ево већ у неколико наврата тражи реч као бранилац окривљеног Ђанковића, али не може, мора да Вас сачека.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Знате шта, ја се трудим да се колико-толико придржавам Закона о кривичном поступку, за разлику од мог колеге, заступника оптужбе који узима реч и када му председник већа то не даје. Он је, колико сам ја овде забележио, пет пута прекидао мог брањеника у постављању питања. Ја не желим да сумњам да је то намерно учињено, да би се он омео у постављању питања, али већ почињем да сумњам да је то заиста тако. Ја, наравно, замерам председнику већа што га није опоменуо због тога, јер не може неко да узима реч и да коментарише и да прекида и да сугерише председнику већа како да води претрес. Мислим, то је заиста недопустиво. Када сам рекао да је некоректно и недопустиво, мислио сам управо на то. Ја се потпуно слажем са колегом Перковићем у погледу суочења, дакле, иако је већ суочење на неки начин између њих и вршено, не само што је то његово право, него и дужност већа да изврши суочење између сведока и окривљеног у погледу, дакле, разлике у њиховом казивању. Мој брањеник је изнео одбрану. Та одбрана је, дакле, изнета у истрази, она је овде прочитана, без обзира што он на претресу из одређених разлога није хтео да усмено, дакле, износи своју одбрану, ту нема заиста никакве сметње да се изврши суочење. Ми смо овде хтели, чули смо, чак и од, чини ми се да је заступник оптужбе на моје запрепашћење то сугерисао, да се њему забрани постављање питања. Мислим да је то мене не изненадило, него запрепастило у једном оваквом предмету, дакле, да се на такав начин крше права људи који су оптужени за најтежа кривична дела, мислим, да би то било више него страшно. Имам још једну примедбу, односно и предлог: ми знамо да је сведок сарадник саслушан у својству сведока. Ванрасправно веће је једном одлуком која је по нама, дакле, потпуно незаконита, признало статус сведоку и ми смо на то, наравно, ставили примедбе. Веће је издвојило, односно наложило да се издвоје из списка изјаве које је он дао као окривљени. То је сасвим у реду, то је и по закону. Међутим, то

исто веће није поступило даље по закону. По закону је било дужно да наложи да се врати у списе предмета исказ, односно записник који је он дао као сведок. Дакле, ми њега саслушавамо у два наврата као сведока. Не желим да понављам, али сад је прилика да, Ви сте рекли да ћете о томе одлучити касније. Међутим, то касније мислим да би било исувише касно, сада је прилика да одлучите и да испоштујете одредбу чл. 332. Закона о кривичном поступку, која Вас обавезује да сведоку предочите његов ранији исказ, уколико је он одступио од њега. А он је, ми сви знамо, одступио у потпуности од свог исказа који је дао, такође, као сведок под заклетвом као и сада. Дакле, то је уједно и мој предлог, да се у току данашњег дана о томе одлучи, сем ако Ви, можда, немате намеру и касније овог истог сведока да позивате и да га саслушавате и да му предочавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо Ваше предлоге. Замениче?

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Је ли можете реч да ми дате, ако ми дозволите. За разлику од мог уваженог колеге Јелушића, прво да му се захвалим на лепим речима које ми је упутио, ја о њему мислим све најбоље. То је прва ствар. Друга ствар: сматрам да није неопходно да врши едукацију ни мене, нити било кога у овој судници, а по најмање суда, јер је још једно правило из римског права: *iura novit curia*. Он наравно зна, шта то значи. Зна, наравно. Није тачно да сам ја, нити бих, спречавао било кога у овој судници, а посебно не окривљене да остварују нека своја права. Да им ја то ускраћујем? Нити ја то могу, нити ја то хоћу. Према томе, ја нисам забрањивао, нити могу да забраним било коме постављање питања, али сам само изнео своју примедбу, па ме зато и чуди што ми сад то се нешто импутира, а та примедба је да се не може кроз постављање питања износити одбрана. То је једна ствар. Друга ствар што се тиче овог предлога везаног за суочење, такође сматрам да нема места суочењу, зато што се приликом суочења износи одбрана окривљеног, а он је рекао да се брани ћутањем и да ће сачекати да сведок сарадник број 2 да свој исказ. Наравно, уколико је он нешто изменио у том правцу, то ћемо поштовати. Ето, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон само укључите, молим Вас.

АДВ.РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да, да, укључио сам. Не улазећи сад у ове расправе, запрепашћења и остало, да не говорим *ad hominem* ни о коме, него говорим нешто суштински, враћамо се на главни спор. да ли је могуће суочење? Немогуће је, напосто, али сам сведок није упознат са садржајем одбране у истрази господина Ђанковића. Како сада може да се изјасни, разумете ме? Не зна он човек, морате да му предочите, рекао је то, рекао је то, рекао је то, па онда, евентуално, суочење. Ова питању не могу се сматрати одбраном. То су питања, то је та процесна фаза и она јесте део одбране укупне, али не може заменити одбрану на главном претресу. Он се бранио како се колоквијално каже ћутањем, односно одбио је да даје одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, колега Баровићу? И Ви сте желели нешто?

АДВ.НИКОЛА БАРОВИЋ: Ја само у односу на предлог колега да се записник који је издвојен врати у списе. Мислим да тај предлог колега није основан, па се противим том предлогу и то са следећег разлога: сведок је давао исказ као сведок у редовном поступку. У том поступку, подсетио бих, он има право да не одговара на поједина питања, да не одговара ни на једно питање које може теретити њега или њему блиског, а сада је он овде сведок сарадник, под потпуно другим статусом и другим правима, односно другим обавезама по поступку, тако да та два исказа нису

истоврсни искази и не могу се поредити због ових процесних обавеза да сада мора рећи чак и оно што њега терети или њему блиског, а могао је да оћути или да формулише своје исказе у редовном поступку на потпуно други начин, а да они не буду лажни, али ни довољно тачни. И тако је основано то што је тај записник издвојен из списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала колега. Добро. Мислим да нема потребе у овом правцу ... Ове предлоге везано за записнике Ви сте изнели, ми смо рекли одлучићемо о томе накнадно, ја вас молим да у том смислу ...Имамо још да завршимо са саслушањем сведока сарадника везано за питања окривљених. Колега Бељански, желели сте нешто?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да, ако дозволите, врло кратко. Поново кажем да се не слажем са колегом Баровићем. Разлику се права сведока и сведока сарадника, али сведок је дужан да говори истину. Према томе, оно што је речено тамо, мора да буде истина. Према томе не може се рећи тада је имао право да говори лажи, имао је право да прећути нешто, али морао је да говори истину тада као и сада. Према томе, оно што је рекао тада, уколико се врати у спис, морамо сматрати истинитим. Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чули смо.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Па управо Ви сте рекли да ћете накнадно одлучити, а ми као браниоци сматрамо да је можда ово право време да одлучите о томе, да или не, управо око тога. Ми смо имали сагласност свих бранилаца, значи, врло је важно у овом моменту одлучити управо о томе: да ли вратити то или не вратити, јер видимо сада, ми смо сада при крају, значи, да видимо да ли говори сведок сарадник као што је рекао колега Бељански уважени, сведок сарадник је морао и тада као сведок да говори истину. Ми хоћемо да видимо шта је истина. Само то, ми друго ништа не тражимо. То је једно. А друго у погледу ових, све су остали колеге рекли, али врло је важно у погледу суочења, схватити шта уствари браниоци овде траже. Не траже они суочење на оно што није рекао или није хтео да каже окривљени, него траже на оно што је он рекао у истрази. Он се не брани од почетка, на тај начин да не износи од почетка истину, своју одбрану, него он само није хтео на главном претресу даље да се изјашњава. То је његово право, а суочење иде само везано за оно што сте Ви прочитали. Да ли ту постоји некаквих разлика, или не постоји, о томе смо ми хтели да кажемо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се, председниче, окривљени може ако не жели да износи одбрану, да се не суочава, каже: ја не желим да се изјасним, али ако тражим да се суочим, а изнео сам, ми смо прочитали записнике, то је део одбране, прочитан је записник, ако тражи да се суочи, онда може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добро, колега Ђурђевић? Молим вас, молим вас, браниоци.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге браниоци, па немојте сад овде водити те расправе, направићемо паузу.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Само још један предлог и још једна реченица у прилог ове тезе коју одбрана заступа да суд треба да омогући суочење оптуженог Ђанковића и сведока сарадника. Не ради се о томе да негирам ово начело римског права, које је колега тужилац цитирао, сагласан сам са њим, али мислим да су ови предлози и једне и друге стране најдобронамернији у жељи да један у овом тренутку

споран правни моменат решимо на најбољи могући начин. Ја ћу покушати само у једној реченици да укажем суду зашто мислим да то суд треба да одлучи и мислим да суд, пошто таквог предлога има, треба процесно о њему да одлучи, хоће ли га суочити или неће, одбијајући тај предлог одбране, или прихватајући тај предлог одбране, а не да ћутке преко тога пређе. Мислим да суд има ситуацију у којој је оптужени изнео одређене чињенице, одређене тврдње, да тако кажем, без обзира у којој форми. Да ли кроз изношење одбране, да ли кроз постављање питања, да ли у једној недефинисаној варијанти, можда и то дозвољава. Дакле, има с његове стране изнете одређене тврдње које су контрадикторне исказу сведока сарадника. Суд је у таквој ситуацији, без обзира на форму у којој су оне изнете, дужан да те контрадикције разјасни и суочењем као процесном радњом. И у том смислу, мислим да је то процесна радња која је у овом случају и дозвољена и правно потребна и предлажем да суд о предлогу бранилаца за извођење те процесне радње и формално одлучи, било тако што ће прихватити или одбити. Ми немамо дискусије. Ако су одбијене, немамо ми шта да дискутујемо више о томе, на ту одлуку суда се не можемо жалити сада, жалићемо се кроз жалбу на пресуду, ако не будемо њоме задовољни. Према томе, да не остане та ствар недоречена, нека суд о томе одлучи процесно и ми ћемо се даље владати у складу са одлуком суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе ће одлучити председник овог већа, ако нисте задовољни, тражићете, одлуку наравно, самог већа. Нећемо суочавати оптуженог Ђанковића са сведоком сарадником. Оптужени Ђанковић је изнео своју одбрану у поступку истраге. На главном претресу је овде рекао да, користећи законска права, да не жели да изнесе своју одбрану. Дакле, он ћути. Ја са ћутањем немам шта да суочавам. Са неким ко ћути, немам шта да суочавам, не могу да га суочавам, нити могу суочавати сведока сарадника са записником о саслушању из поступка истраге. На шта би то личило? Дакле, да наш сарадник чита што смо ми читали својевремено овде пре два месеца, као некад изнету одбрану оптуженог Ђанковића, па да суочавамо сведока сарадника са папиром? Дакле, са ћутањем и са папиром ја не могу суочавати сведока сарадника и нећу. Када господин Ђанковић одлучи да изнесе своју одбрану, тада ћемо размишљати о томе, да ли ће бити потребно га суочавати и са сведоком сарадником. А Ђанковић, наравно, да може о томе да одлучи кад год то жели. Друга ствар, тврдње које је оптужени Ђанковић изнео овде кроз форму питања, улазећи, на неки начин, у зону одбране, а кажем, онда када је одлучивао о томе да не изнесе своју одбрану, скренута му је била пажња од стране председника овог већа, да тиме што се опредељује за ту варијанту, да тиме отежава прикупљање доказа који иду у своју корист. Ево то се управо сада показује, то отежавање прикупљања доказа у његову корист, управо се показује у овим и у оваквим ситуацијама. Што се тиче оних предлога, да се они записници врате, ми смо рекли да ћемо о томе одлучити накнадно, мислим да нема потребе да то понављате, ми ћемо о томе да одлучимо онда када проценимо да је то у реду, да је добар тренутак. Добићете у том смислу одговарајућа решења са детаљним образложењима суда. У истој процесној ситуацији је и оптужена Калаба Нада. Има право, наравно, да пита сведока сарадника што сматра да треба да га пита, у том смислу је позивам да евентуално пита што сведока сарадника.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, да ли могу као бранилац имати консултацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли могу имати консултацију са странком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, консултације у ком смислу, како да одговори на ово питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да ли ће се служити и којим процесним могућностима. Она има право на питања, није само проблем у питању, да ли неко има право на питање, него, председниче већа, неко има право и да стави примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, слажем се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А примедба је увек констатација на коју сведок одговара, такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, слажем се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведок одговара такође, па каже: то није тачно, у том смислу сам ја и говорио о суочењу. Ако кроз примедбу сведок каже: то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, немојте да се понављате, молим Вас, Ваше тражење је било да се на кратко консултујете са госпођом Калабом сада?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ћемо то сад урадити технички? Ајте изведите је овде, полако, господо полако, господине Драговићу седите, молим Вас. Седите. Ево, направићемо паузу после овога. Брзо ћемо направити паузу. Дајте укључите микфорон госпођи Калаба. Госпођо Калаба, да ли имате каквих пиатња за сведока сарадника?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Ја сада немам никаква питања. Можда сведок сарадник ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите што ...?

АДВ.НАДА КАЛАБА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Пошто је сведок сарадник што се мене тиче све лагао, ја ћу изнети моју одбрану, а након тога, бих Вас молила да ме суочите са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НАДА КАЛАБА: Пошто ми сада није дозвољено то, јел чекам девет месеци да се суочим са њим и да му кажем оно што желим, односно да га подсетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када желите да изнесете Вашу одбрану?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Он је заборавио рећи пред овим судом, да га подсетим на неке ствари, пошто је био у мојој кући, пошто је много времена провео са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када желите да изнесете Вашу одбрану?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Чим пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим пре? Добро, рекли сте нам прошли пут, немојте да користите ову судницу да злоупотребљавате процесна права која Вам припадају, немојте да стекнемо ми такав утисак. Крајем јуна месеца, или боље рећи у јулу месецу, када сте били у ситуацији да изнесете Вашу одбрану, или не, Ви сте рекли да желите да сачекате, да чујете другог сведока сарадника па да ћете тада изнети Вашу одбрану. Сада кажете да бисте желели да то буде чим пре. Ја ћу Вам то омогућити, али Вам кажем, па то чим пре схватам, дакле, да желите да изнесете Вашу одбрану пре него што саслушамо другог сведока сарадника? Је ли тако?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вам кажем, то је сад хоћу-нећу. Немојте да стекнемо утисак да Ви у овој судници злоупотребљавате или не користите на одговарајући начин Ваша процесна права. Ја ћу Вам то омогућити, али Вам кажем, поведите

рачуна о томе да ми не стекнемо такав утисак. Сада ћемо направити, можете се вратити, пошто не желите ништа да питате друго ни да коментаришете, сада ћемо направити једну паузу од једно двадесет минута, претходно бранилац адвокат Дозет. АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само једна примедба. Мој захтев на првом дану расправном овде је био, кад је речено да постоји други сведок сарадник, да се нама омогући да се упознамо са његовом изјавом. Везано за тај предлог који сте Ви тада одбили, односно рекли сте да та изјава не постоји, су биле и одлуке одређених окривљених да се не изјашњавају о оптужници до упознавања са изјавом. По завршетку те прве туре расправних дана, ми смо добили ту изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и ја?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Када и Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Што сматрам да је апсолутно незаконито, али то нема везе. Дакле, свака даљња одлука било којег окривљеног везана је за садржину те изјаве. А не за конкретно његово саслушање. Дакле, ми смо само хтели да се пре одлуке о нашем понашању даљњем у поступку упознамо са садржином изјаве тог сведока сарадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је предлог браниоче, не схватам?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мислим да је неумесно да говорите госпођи да злоупотребљава ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је моје понашање неумесно, браниоче?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Немојте схватити то тако грубо, молим Вас, ја се извињавам што сте то тако доживели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле да окривљена злоупотребљава права.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, не пада ми на памет да Вам се сад правдам шта сам ја рекао и шта сам желео да кажем. Хвала лепо. Пауза од двадесет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настављено у 12,30, након паузе ради одмора. Добро, наставићемо са саслушањем сведока сарадника бр. 1. Питам остале оптужене, да ли имају каквих питања. Господин Перић? Коментара не? Оптужени Војиновић Милан? Немате ни Ви никаквих питања, коментара? Оптужени Атанасијевић? Молим? Имали бисте нешто да питате?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Атанасијевићу, да ли имате неких питања сведоку?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па имао сам неких пар питања сведоку, мада су га већина овде ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоку сараднику?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Мада су већина оптужених и остали рецимо и поставили та питања. Питања за господина сведока сарадника број 1: да ли му је познато да ли је ико искочио из приколице према путу према Грабову када се ишло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Није? Добро. Да ли је уствари сведок сарадник у добрим односима са сведоком сарадником бр. 2?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим је односима са сведоком сарадником број 2?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: У каквим је односима са сведоком сарадником број 2, можемо тако формулисати.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам уопште у добрим односима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У ком смислу добрим односима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте односима са сведоком сарадником број 2?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па оно што се знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се знате, нисте у завади, нити сте неки пријатељи, кућни пријатељи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не. А господина Атанасијевића уопште и не познајем.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па не познајем ни ја Вас, само то нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Значи нисте у добрим односима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, познају се само и ништа више, ни у добрим, ни у лошим.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па нисам добио одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте сад господине Атанасијевићу

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Значи само се познају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. Само мало. Питање за господина сведока гласи: да ли Вам је адвокат Душић Бранко постављен по службеној дужности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, не може.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зашто не може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па ја имам објашњење за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам то питање.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па шта дозвољавате? Добро ништа. Само мало. Пошто је већ овде објаснио како овај Зоран са Карабурме изгледа, мислим да је рекао да је висок 185, да је имао шлем на глави и да је имао браду, па да рецимо, може да опише, рецимо, отприлике, да опише рецимо отприлике, колико је тежак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако господине Атанасијевићу. Описао га је колико је могао да га опише и рекао о њему оно што зна.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па мислим волео бих да чујем то од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Неће ни то да кажем. Добро. Да ли познаје Дашић Зорана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то нам је рекао.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па нека онда опише, како Дашић Зоран изгледа. Висина, тежина, какву косу има, пошто каже да је стајао крај њега у стрељачком воду, онда да је био на пола метра од њега, па онда нека каже како изгледа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Драгица је била поред мене.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па добро, отприлике метар, ако је свако био на пола метра раздаљине, она је била на метар, колико сам ја схватио, он је био други по реду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па беспредметно нам је да нам сада описује Дашића до кога не можемо доћи све време.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па господине председниче, за мене је то битно да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Вама битно?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Мени је то битно да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Вама битно?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јако битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нама није господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Како није? Па ја се овде браним, овде се мени суди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама није битно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја ћу то да докажем ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нија нам битно како изгледа Дашић.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Разумете господине председниче, ја ћу Вам дати објашњење због чега га то питам. Јер то питање ћу исто поставити другом заштићеном сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде, реците.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па баш управо због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, реците. Дајте објашњење, дајте објашњење.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, хоћу да чујем како изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте објашњење зашто је то битно?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па тако, зато што би то поставио питање и другом заштићеном сведоку, да видимо да ли говоре о истој особи. Разумете? И он мене спомиње и мене други заштићени сведок спомиње да сам ја био на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али не спомиње овај.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овај не спомиње.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али он спомиње да га познаје, хоћу да чујем како изгледа тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде. Да ли знате нам што ближе описати Дашића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се сетити.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Неће моћи никако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се тачно сетити, ја сам рекао да господина који ми поставља питања, не познајем и да га нисам видео.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па како сте онда знали ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него Дашића, Дашића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па црн, можда висине око 180, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: То је изгледао као, значи исто изгледају и овај и овај. Добро. Само мало. Значи не дозвољавате да га питам ово за адвоката, да ли му је ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мој отац је ангажовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, добро, хвала ти, ето баш сам добио одговор
Када си се задњи пут видео са својим браниоцем Душићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се задњи пут видео са својим браниоцем Душићем?
Небитно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Небитно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, небитно за овај суд.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Мени је битно зато што ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па небитно за овај суд.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зато што је исти адвокат бранио и њега, као и
сведока сарадника број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, не дозвољавам питање.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па види се да је чиста намештаљка, да ми намештају
то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дозвољавам питање.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ми је намештаљка да сам био на рупи. Да ли је
сведок сарадник број 2 дао наређење на рупи да се стрељају заробљеници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је то.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па нека, нека добијем од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, господине Атанасијевићу, рекао је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја нисам чуо, ја слабо чујем пошто су ме у Новом
Саду разбили по ушима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је наређивао.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наређивао је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Наређивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. А да ли је наређивао да улазе у приколицу,
сведок сарадник број 2?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То нисам рекао.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам рекао, не сећам се.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Шта нисте рекли да не сећате се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се да је неко ...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хоћу само да или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, чули смо Ваше питање, немојте
док сведок одговара, немојте да упадате, немојте, сачекајте, полако.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не сећа се? Он се ништа не сећа. Како се сећа све
колико је било сати, када нема сат ни камеру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, немојте коментарисати.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Рекао је да се бојао Станка Вујановића. Да ли се
бојао сведока сарадника број 2?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је кога се бојао.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, али ја га питам, ја га сад питам, он је само навео, ја га сад подсећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се плашили сведока сарадника број 2?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не? Нисте се бојали, сада сте у добрим односима? Добро. Само мало. Само једно овако питање, подпитање, уствари. Питајте га, господине председниче, ако би се он сада нашао сада на оптуженичкој клупи, да ли би опет узео за браниоца ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ништа претпостављам, ништа претпостављам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа типа претпоставки.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ништа? Ништа претпоставки. Добро. Да ли ја господине председниче, могу тражити од Вас да се суоче сведок сарадник број 2 и господин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, наравно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: То може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, добро. Шта сам ја још хтео, немам пуно за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али мислим да неће бити потребе за тим.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Шта неће бити дозвољено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само наставите, наставите са питањима.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хвала. Да ли је сведок сарадник икад саслушаван у просторијама суда у притворској јединици у Новом Саду, мислим, уопште у кругу ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао нам је где је саслушаван, господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Мислим је ли јесте или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао нам је где је саслушаван, немојте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па добро, само да ми одговори ово: да ли је саслушаван, рецимо од 10. јануара па до 16. јануара 2004. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 10. до 16. јануара?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, у том временском периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је саслушаван?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте саслушавани у периоду од 10. јануара до 16. јануара 2004. године било где?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Значи није видео господина Алимпића нигде? Не? Добро. Само да видим још овде, то је већ рекао. Па малтене рекао је већ све, када већ не могу да добијем. Ево само још ово: да ли зна, господине председниче, да ли зна сведок ко је претио Војиновић Мирку Ћапалу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је претио ...?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Војиновић Мирку Тапалу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна да је неко уопште претио?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Он је рекао да је чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војиновић Мирку Тапалу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али сад хоћу да каже, ко му је то рекао, претио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о томе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то је било када сам био у истрази, претио му је Станко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха то је?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, у истрази када сам био ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у затвору, у притвору у Новом Саду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: На који начин му је претио Станко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, небитно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Битно је мени, мени је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: На који начин? Па зашто ми не одговори на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, не дам ја.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зато што му Станко ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, господине Атансијевићу, нема потребе за тим питањем те врсте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зато што му Станко није претио, јер ја сам чуо разговор. Само мало да видим ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су у притвору осам месеци, па тада, тамо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ништа не могу да овако кажем, што се не тиче сведока. Ништа не могу овако, други пут ћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па не зато што имам неке, када сам извршио увид у списе предмета Овчара, што ми је било одобрено, па сам видео ту неке лекарске извештаје, а лажне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро то.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па није, господине председниче, не може бити добро да од здравог правимо болесног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевићу, Атанасијевићу, ајмо се ограничити на то да евентуално да завршимо са сведоком сарадником. Све друго, Ваш бранилац је јуче поднео један поднесак у том неком смислу и то ће бити у реду, нема проблема. Добићете ту документацију и оне поднеске итд.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, ево само још ово да кажем. Отказујем пуномоћје адвокату Војиславу Вукотићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете отказати пуномоћ, зато што је то бранилац ...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја сам тражио адвоката и писао сам 25.08. ево сада, ево имам дупликат овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, не можете отказати пуномоћ, зато што га Ви нисте ни ангажовали. Овог браниоца је Вама суд поставио по службеној дужности.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, али ја себи хоћу да узем другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви можете себи узети.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али зашто ми не позовете онда адвоката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зашто ми не позовете адвоката којег сам писао, да Вам покажем папир. Ево, 25.08. дупликат за адвоката Доловић Горана, Париских комуна 23, то сам Вам 25.08. ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, ако бисмо завршили са сведоком.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, али ја хоћу другог адвоката. Ја не желим да ме неко брани ко ме, уствари, не брани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли смо завршили са сведоком?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Преко 35 адвоката сам писао, ни један ми није дошао. Сваки пут сам датум написао, када, којем адвокату. Ја имам право на адвоката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Разумете? Ја имам право на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И верујте ми, свако то писмо које сте упутили било ком адвокату је отишло, то имамо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ево имам овде, молим Вас само да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша ствар.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим Вас, господине председниче, писао сам Хелсиншком одбору за људска права, нико ми није дошао. Писао сам Организацији ОЕБС-а за људска права, господину Маурицију Масарију, нисам добио одговор. Писао сам овде дао сам за социјалног радника писао сам, имам све дупликате. Госпођа ми је рекла да господин адвокат мој Вукотић он је узео тај папир, да ће он позвати социјалног радника, а адвокат ми је рекао да он тај папир уопште није ни узео. Ја не могу да мене неко брани ко ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, господине Атанасијевићу, ове расправе не можемо водити а да држимо сведока ту где га држимо. Дакле, ако сте завршили са питањима за сведока ...?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесам, али хоћу другог адвоката, пошто имам право из ЗКП-а по чл.13. из става 5 по коме се мора ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, господине Атанасијевићу ...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: ... по коме се мора омогућити довољно времена и могућности за припремање своје одбране, а ја не могу себи да прибавим одбрану, ако немам с киме да је прибавим. Разумете? Петнаест месеци сам у изолацији овде, петнаест месеци, сам у изолацији. Живим ко клошар овде у затвору. Правите од мене клошара. Ови су правила турбо-ушашу од мене, правите сад Хрвата ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, господине Атанасијевићу, сада Ви мене слушајте. Ево саслушавао сам Вас, чуо сам Вас, све је у реду.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, хоћу адвоката, молим Вас, господине председниче, да ли ћете ми дати адвоката?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пишите адвокату, коме хоћете.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја сам написао, ја сам показао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што Вам не долази? То је ваш однос, то је однос Вас и неког од адвоката.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ево овог тренутка, молим Вас, само да кажем нешто: ево ја апелујем на ове часне адвокате овде да позову тог адвоката, ево, ја сам писао, нека види камера да сам дупликат ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свако Ваше писмо ...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ево, писао сам, писао сам и Васић Мирославу, у канцеларији Фила, четири пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, господине Атанасијевићу. Немојте, немојте да разговарамо овако. Свако Ваше писмо које сте упутили било ком адвокату, било којој установи, институцији итд., је њима отишло.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да. А зашто не долазе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате мене? Хвала лепо, вратите се на Ваше место. Пишите, ми ћемо проследити та писма, да ли ћете Ви однос успоставити с неким адвокатом, да ли ћете га ангажовати или не, то је ван овог суда.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Господине председниче, молим Вас само ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ту не можемо помоћи, заиста.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. Молим Вас само нешто да Вам кажем. Ја сам долазим пред готов чин, код сведока сарадника број 2 који ме терети, а ја нисам припремио одбрану, ја немам с киме да припремим одбрану. Разумете ме? Мени је потребан адвокат. Ја то тражим већ петнаест месеци, откада сам у притвору, разумете? Ја не могу да живим на овакав начин и да се са лажима овде служе, мислим то је страшно, вршио сам увид у списе, видео сам много лажи, много неистина. Разумете? Видео сам све. Видео сам и ОЕБС, рецимо, када се жалио на наше притварање. Зашто истражни судија није дао обавест ОЕБС организацију и да се жалио неко од наших адвоката и да смо се ми сами жалили, него истражни судија је послао да се нико није жалио ни од адвоката, ни ми. Погледајте у списе мало, ОЕБС, ја сам то прочитао, записао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, можете се вратити на Ваше место.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па молим Вас, хоћу адвоката. Ја не могу да се браним на овакав начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Господине, растурили сте нам породице, растурили сте ми све, не Ви, не Ви лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја се Вама извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, немојте нам ...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја се Вама извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, немојте нам, молим Вас, немојте нам више узимати времена.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја се Вама извињавам, часни суде. Ја се извињавам, нисте Ви криви за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на Ваше место.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нисте Ви криви за то, али нема смисла, ово је стварно срамота шта ми радите. Петнаест месеци да ја не знам где ми деца живе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на Ваше место, молим вас. Добро. Браниоче, желели сте нешто да кажете?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте, председниче, мислим имам један предлог само, кратак: наиме, пропустили смо једну битну околност да изведемо суочење, односно да утврђујемо ту чињеницу на тај начин. Наиме, сведок сарадник је на моје питање, а мислим да је и на Ваше, одговарао када смо га питали, да ли је у том, назови шпалиру, кордону, како га све зову, да ли је било претресања. Он је рекао не, никаквих претресања није било. Заробљеници су сами одбацивали, али су само тучени у томе. Дало би се закључити, да је тај шпалир био направљен само због

тучења заробљеника. Међутим, оптужени Мугоша, а видим и остали су рекли који су рекли да су били тамо присутни, а Мугоша каже да је стајао тамо, да је било и сврха свега тога је било управо претресање. Ту околност, нажалост, када сте суочавали господина Мугошу и сведока сарадника, заборавили смо да утврдимо непосредним саслушањем, па бих ја молио, да управо та околност је јако битна, да ли је било претресања или није било претресања? Да ли је смисао тог кордона био да се неко туче или је био смисао да након што су упозорени да оставе све опасне ствари, све предмете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо Ваш предлог. Нећемо суочавати поново Мугошу и сведока сарадника на те околности, јер сваки има у том смислу неке своје тврдње, он чак није уопште рекао: није било претресања, него он претрес није видео, он је видео да људи сами одбацују ствари. Мугоша, пак, тврди нешто друго и мислим да уосталом то није ни спорно да је тај претрес вршен на начин како је вршен. Али, добро. Са овим бисмо завршили са саслушањем сведока сарадника за сада, Ви господине ...

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Судија и овог Маџараца окривљеног мислим да ли он има нека питања или нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарац? Да, ја се извињавам, заборавио сам. Немате, је ли тако? Ни оптужени Маџарац нема ништа више да пита. Шта сте желели господине Катићу, пардон Милојевићу? Кажите господине Милојевићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам хтео нешто да питам. Ја сам давао изјаву ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога? Мене?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Вас, господине судија, после ћу, ако ми дозволите, још два питања господину поставити. Али, прво, Вас нешто да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, нећемо више, четири дана сааслушавамо сведока сарадника.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Много је важно ово што ћу Вас питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте јуче прилику два сата или два и по сата сигурно лично Ви да га питате, питали сте га и што је требало итд., нећемо више.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Баш управо у вези тога, хоћу да кажем да ми није дозвољено да питам све шта сам планирао да га питам, а то ћу да објасним кратко. Ја сам давао изјаву 24. јуна, колико се мени чини, своју изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: 24. јуна сам давао око два, два и по сата изјаву, дотакао сам се заштићеног сведока број 1, Ви сте ми тада рекли колико још имам времена, отприлике, ја сам рекао да имам још једно сат, сат и по времена да причам о сведоку сараднику број 1, да изнесем све податке. Ја те податке нисам изнео. Овде сам, када сам дошао овде јуче, поставио та питања. У пример ћу Вам навести шта ми је ускраћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Па поставио сам питање. да ли зна где је «Круна», кафана, он је одговорио: не знам. Међутим, ја желим да опишем шта је било у тој «Круни» и још на таквих пар места, тако да би одређене људе могао да позовем да буду моји сведоци, да је то истина што је он причао, а то је мени ускраћено. Ја имам право да опишем место где смо били, како смо били, шта смо били. То у првом мом наступу нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли, нисте имали прилику?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не, сат и по времена ја сам тражио. Ви сте рекли: после исказа. То постоји у записнику. После исказа заштићеног сведока. Ја сам тражио сат и по времена још да причам о господину о нашим сусретима, јер ми смо из истог места Румљани, дружили смо се, па желим да објасним, јел нећу имати на основу чега да позовем сведоке, ако не објасним то што се десило, где смо седели, шта смо причали, ко је видео, ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите ли сад да кажете нешто у том смислу?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Па ја бих желео да наставим да испричам у вези његове приче у вези приче о кафани «Круна» у вези приче у мојој кући шта се дешавало, у вези фелтона, када је дошао први пут код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде реците, ево реците, ево даћемо Вам прилику. Из ове суднице Ви ни било ко други неће изаши са тврдњом да му није омогућено да се брани на начин како је то предвиђено Закоником. У реду?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја ни једног тренутка нисам рекао да ми није омогућено, има неких пропуста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево, Ви сад кажете да Вам ја нисам дозволио, да Вам није дозвољено да изнесете Вашу одбрану у јуну месецу, мада јесте дозвољено је и Ви сте је износили. Јуче сте имали прилику два сата да постављате питања сведоку сараднику и опет сматрате да сте ускраћени. Господине Милојевићу, нећете Ви бити ускраћени ни у једном праву. Изволите, изволите реците што мислите да требате да кажете, што нам до сад нисте рекли?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Значи без питања, шта Вам нисам казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлично, ево ми ћемо сми пажљиво Вас саслушати.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли могу да седнем, пошто боли ме кичма, имам болестан бубрег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у реду, у реду.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Извињавам се. Желим да кажем ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, угасите микрофон.

АДВ.НИКОЛА БАРОВИЋ: Извините, ако је допуна одбране, можда сведок треба да буде удаљен из суднице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.НИКОЛА БАРОВИЋ: Ако је допуна одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није, допуна, није допуна одбране, него предочавање неких околности, ако сам ја тако схватио, ако сам ја добро схватио оптуженог, да је то предочавање неких чињеница, околности, дакле, не као допуна одбране.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хоћу да предочим да је господин заштићени сведок код мене долазио око двадесет пута. Први пут се појавио код мене кући. Ја до тада никада нисам био код њега кући. Појавио се приликом изласка фелтона који је објавио «Експрес политика». То је објавио генерал Васиљевић. Када је дошао код мене, питао је шта пише у том фелтону. Пише Шљука, пише Кинез, Крнави, ко је Кинез, ко је ово, ко је оно. Господин је после тога тражио да му ја набавим фелтоне који су прошли. Ја сам му набавио те поједине фелтоне и дао сам господину те фелтоне. Сваки трећи дан је господин долазио код мене. Два пута је инсистирао да идемо код господина Каменог, Ланчужанин Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то рекли, господине Милојевићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Полако, полако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте Ви то већ рекли.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Полако само, ја идем редом, хронолошки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да Вас пустим зато што не желим, нећу да дозволим да Ви сад поново износите Вашу одбрану.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Није то моја одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте, то је оно што сте нам причали у јуну месецу, то је оно што сте причали код истражног судије у претходном поступку, господине Милојевићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли сам причао да смо два пута ишли код брата капетана Радића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, господине Милојевићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Шта је тамо било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте, и то сте и јуче сте то рекли.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли сам причао да је господин говорио за Наду, примера, за Наду, да ће јој наместити, да је Нада курва, да је удата за Кума, да ће се осветити Станку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте го говорили.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Којим речима сам причао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тим речима сте причали.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: А да ли сам ја рекао да је то поновио десетак пута, да ће се осветити тако? Да ли сам Вам рекао ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вуковарчанима итд.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли сам Вам рекао да је господин предочавао списак ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ће се осветити Вуковарчанима ...

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да је предочавао списак људи који ће га бранити на суду? Међу њима је тражио да га бранимо нас пет из наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте нам рекли господине Милојевићу, одлично се сећам.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: И четири из његове јединице. Да ли сам Вам и то предочио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Имена сам Вам предочио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Онда се извињавам. Извините и хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Златар? Молим? Ма не имена, него јединица, ови људи, да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Поштовани судија, само једно питање имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: За сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте малопре прилику.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Прескочио сам, па ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Пошто сведок изјављује да се састао и са Кинезом и са Надом и са Станковим татом и са Ђанијем и са Маретом и са сведоком сарадником број 2, Перићевом фамилијом, зашто мене никада није контактирао ако нисмо у завадњи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо тако, зашто Вас није контактирао.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Зашто са мном никад није ступио у контакт?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, да ли је икада са Вама био?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, да ли је икада ступао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао. Да није, да Вас је видео само једном приликом.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па ја не видим неку логику ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте, то је коментар Ваш зашто није.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: И желео бих само да слика она уђе у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имате Вашег браниоца, претпостављам да ће они у том смислу наћи начина да то ...

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: ... где се види да је сведок сарадник број 1, то знам, где сам ја...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово сте Ви.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да, Марин Дујаковић, Батић, с којим човеком тврди да никада није био после рата:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете Ви да видите, тужиоче? Оптужени Златар Вујо прилаже судском спису, тражи да се изврши увид у фотографију за коју тврди да је настала 1994. године, за прославу годишњице у Вуковару, да је настала где?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Код мене у кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кафани «Бели орао», да се на истој са леве стране на крају, види сведок сарадник број 1, а да је он оптужени Златар ово лице са брадом на средини фотографије, те да је ...

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ђанковић окренут леђима, има столицу поред јакне ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На столици поред јакне оптужени Ђанковић а десно Бакић Миле као човек са брковима.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Дујаковић Илија поред мене ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те да је Дујаковић Илија ово лице које је са леве стране оптуженог Златара.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Мој покојни брат и Тошо који је погинуо у Босни, а кога он често помиње ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је Тоша из Новог Сада, је ли тако?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Погинуо у Босни, накнадно ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово лице је окренуто према фотоапарату са леве стране у зеленом џемперу. Видите Ви ово, гопсподине, оставите, оставите ту фотографију. Видите Ви ово, св. сараднице бр. 1? Сад ће, сад ће све то. Добро, желите ли да коментаришете нешто? То сте Ви претпостављам, то није спорно, у белом џемперу, је ли тако? Добро. Сведок сарадник не жели да коментарише ову фотографију, само показује да је он то лице са леве стране у белом џемперу. Молим? Али да не зна када је та фотографија настала.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће ово што каже оптужени Златар да је то било баш тада 94. године?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да тврдим, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не може да тврди да је то настало баш тада, али ни да негирате да није?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Хвала лепо господине Златару, ово ћемо задржати, прикључити судском спису.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А ја бих радије ако може да остане код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па не можемо тако, не можемо тако. Господине, за сада ми Вам се захваљујемо. У том смислу сте слободни, можете ићи кући. На овај начин, примите на знање да сте позвани да приступите на претрес који ћемо држати и 27. и 28. и 29. и 30 септембра у овој истој судници, са почетком у 9,30 сати.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер нисмо завршили у потпуности са радом. Хвала лепо. Дакле, можете ићи.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Калаба, господине Ђанковићу, дакле, ми ћемо наставити са радом 27., 28., 29. и 30. септембра. Госпођа Калаба је изразила жељу да пре саслушања сведока сарадника број 2, изнесе своју одбрану и Ви у том смислу размислите да ли желите да изнесете Вашу одбрану пре саслушања тог сведока или после његовог саслушања? Дакле, нема у том смислу никаквих проблема. Добро би било због неког нашег плана рада да то знамо, да ли желите да одмах изнесете Вашу одбрану тада када наставимо са радом 27. септембра или не. Мислим, не морате, не морате на то одговорити, али због неког нашег плана рада и свих ових људи овде да знамо како да испланирамо та четири дана

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Уколико дозволите председниче већа, ми смо и онда тражили, јер нисмо уопште записнике итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате онај записник па ...

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нама је битан првенствено сведок сарадник бр. 1 и молили би чим пре, дакле, 27. већ, да изнесемо укратко а кроз постављање питања и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала, хвала. Кажите браниоче?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, браниоче.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ако дозволите, ја бих Вас замолио само минут да се консултујемо, пошто она одлука је била пре оног записника који сте нам касније дали, тако да, могли бисмо ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Кажем, један минут само да се консултујем са брањеником око тога када ће он изнети своју одбрану, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, у реду, у реду. Изведите господина Ђанковића, нека то буде овде са десне стране, само кратко.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Председниче, ако ми дозволите, да не изгубимо овај један минут, адвокат Ђурђевић се јавио, ако не радимо тај минут ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас више не радимо.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да, да, само једну поуздану информацију у смислу даљих термина после септембра месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ћемо се договорити.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Због наше организације до краја године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ћемо се, све ћемо се ...

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине браниоче?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: У реду је, дакле може изнети одбрану пре него што буде саслушање заштићеног сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи господин Ђанковић да изнесе одбрану пре него што саслушамо сведока сарадника број 2?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Господине Вујовићу, желели сте нешто да кажете? Роковник било који, било кога, нема везе.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан. Ја Вас нећу замарати пуно, али стандардно. Мој проблем опет за лап-топ, молим Вас. Рекли сте да пишем, не знам више коме нисам писао, само да Вам предочим да сам писао помоћнику министра, као прво, затим министру правде, затим помоћнику министра правде, за затворе, некако Јелаш, тако некако, управнику затвора сам писао два-три пута, прошлом и садашњем два, да ме позове на разговор, да је одобрено с Ваше стране, мене нико не зове. Тражио сам да ми се одговори само зашто се не оверавају акти, значи моји које, списе које ја шаљем. Овако добијем, значи немам никакву потврду, као што сам примера давао у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Знам да сте ми рекли да ћете то решити, али ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само још ево један пример, код себе имам молбу, што Ви имате у списима, када сам, пардон, само мало, 29.09.2003. године, када сам писао Мирославу Алимпићу, истражном судији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ ... да ми управа затвора одобрила, а да ми истражни судија не одобрава. И ја ћу сад почети плакати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта да Вам кажем, господине Вујовићу, а да се понављам, јер Ви сте понављате, бојим се поновићу се и ја, у том неком смислу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја апсолутно немам никакав однос према том Вашем тражењу, чак сматрам да је сасвим у реду, имајући у виду обимност овог предмета итд., да се и Вама у циљу припремања одбране, омогући коришћење свих дозвољених и ових техничких средстава. Зашто то није могуће? Мени је тај управник, сада управник затвора рекао, да ће нешто урадити, да ће нешто направити да се то технички омогући.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Још само нешто. У Новом Саду сам имао регистраторе. Ја сам више затрпан папирима. Овде по уласку у ЦЗ, мени су те регистраторе узели. Да ли могу да добијем регистратор да сложим бар те акте, шта да радим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу оваквих фасцикли?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, да, кутије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овакве фасцикле? Није никакав проблем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па јесте проблем мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, таман посла, па не могу да верујем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Проблем је.

АДВ.НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Проблем због овог металног дела.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Металног дела, који има прозоре имам у собама, нормално огледала и све остало. Не могу због оног металног дела који стоји у регистратору, не могу да добијем, ја сам затрпан папирима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па има ли неке друге варијанте?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево погледајте, не могу овакву фасциклу да добијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Ђанковић, госођа Калаба. Господине Ђанковићу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Пошто смо се договорили о даљем току моје изјаве, ја бих Вас молио само да ми пошаљете изјаву сведока сарадника од 18.12.2003. пошто је ја немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, примљено к знању. Добићете одговор за пар минута на то. Хвала. Госпођо Калаба и Ви сте нешто желели? Укључите тај микрофон, тако.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Господине председниче већа, ја Вам се обраћам у вези дописивања, у вези писама са мојим мужем. Прошли пут сте рекли да ћете то решити, тај технички проблем. Ја сам се обратила и писмено, обратила сам се већу писменим путем сам се обратила, када сам тражила да ми се додели господин Перковић по службеној дужности. Господин управник ми је рекао да му се писмено обратим, ја сам се обратила, међутим, неки дан када је био у обиласку соба, рекао је да ће са Вама да се договори да Ви њему писмено доставите, са Вашим потписом и печатом, да одобравате пошту између мене и мог мужа. Пошто ми нисмо мала деца па да би писали о предмету, а знате да имамо децу и наша пошта се цензурише, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да, разумем.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Да ли ћете тај проблем решити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучићемо, одлучићемо о томе.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто имате господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам стварно, заборавио сам само, дао сам Вам карту Вуковара, један једини примерак што ће ми требати за моју одбрану. Писао сам Вам да ми доставите пар фотокопија, али нисам добио. Значи, ради се о оној карти Вуковара, стара карта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у спису?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, ако могу добити фотокопију, не морате ми ову вратити, само фотокопију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Може? Е само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ предлог бранилаца да се из списка предмета издвоји записник о саслушању сведока сарадника бр. 1 од 18.12.2003. године пред радницима УБПОК-а.

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози бранилаца оптужених да се из списка предмета издвоји записник о саслушању сведока сарадника број 1 од 02.02.2004. године.

ОДБИЈА СЕ предлог бранилаца оптужених да се спису предмета прикључи раније издвојени записник о саслушању сведока сарадника бр. 1, као сведока, а од 01.08.2003. године.

Главни претерес се одлаже за 27., 28., 29. и 30. септембар 2004. године, сваки дан са почетком у 9,30 сати, што присутни заменик Тужиоца за ратне злочине, пуномоћници оштећених, оптужени и присутни браниоци узимају на знање прогласом, па им се позиви неће слати. Исто је на знање примио и сведок сарадник број 1, а на који позвати: недошавше браниоце оптужених, те сведока сарадника број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једно кратко образложење оних претходних одлука. Записник од 18.12. пред УБПОК-ом је издвојен из списка и у том смислу је предлог да се издваја из списка, одбачен. До њега се дошло у оном интервалу временском од 18.12. до 05.01., па видим да неко од вас то има, неко нема, тај записник је већ издвојен и зато у том смислу предлог одбацујемо. Да се из списка предмета издвоји записник о саслушању сведока сарадника од 02.02. очигледно не стоји. Због тога смо тај предлог одбили. Не стоје аргументи, видели смо, саслушање сведока сарадника у ова четири дана, видели смо, да то његово саслушање је обављено потпуно регуларно у судском поступку од стране истражног судије уз присуство бранилаца окривљених овде у овој згради суда итд. Значи, неких претњи, принуда или било што слично није било. Тај записник је апсолутно у пуном смислу судски и валидан и према томе, не стоје аргументи и не стоји предлог да га треба из списка предмета издвајати. Да ли издвојити записник о саслушању сведока сарадника бр. 1 од 01.08. када је он саслушан као сведок, као обичан сведок, односно да ли га прикључити судском спису? Овај суд је на становишту да тај записник који је, дакле, већ издвојен из судског списка, због тога што је након захтева за проширење истраге према сведоку сараднику број 1, он добио својство осумњиченог у кривичном поступку и тај записник је, дакле, издвојен решењем суда, ми сматрамо да тај записник се не може вратити, не може се прикључити судском спису. Из којих разлога? Зато што сведок сарадник број 1 је, очигледно, неки учесник у поступку који у појединим фазама поступка има различиту процесну улогу. Он је тада био сведок са свим правима, обавезама сведока, потом је био осумњичени са тим правима и обавезама и сасвим је основано тај записник издвојен, да би сада добио својство сведока сарадника са посебним правима и обавезама. Не може се по мишљењу овог већа, изједначавати његово процесно својство типа сведока сарадника са сведоком, са редовним обичним сведоком. Из којих разлога? Па из простор разлога што је он сведок сарадник. Он не само да је у обавези да казује истину, он је у обавези да говори и оно што му не иде у корист, оно што га може изложити кривичном

прогону. Као обичан сведок, и то смо потпуно прихватили аргументацију колеге Баровића, као обичан сведок, он не мора да одговара на питања чијим одговорима би себе изложио тешкој срамоти и знатној материјалној штети и кривичном прогону, као сведок сарадник он мора о томе да говори и додатно, он је сведок сарадник. Да ли ће се кривични поступак према њему наставити или не, одлучиће, ипак, на крају тужилац, значи, он има једну посебну процесну улогу. Из ових, кажем разлога, ми смо одбили тај предлог да се судском спису прикључи онај записник. Наравно, уз, ево, једно питање и дилему за све нас овде: да ли би сведок сарадник број 1, у конкретном случају, могао да одговара за кривично дело лажног сведочења због тога што је извесно, онда 01.08. лажно сведочио? Но, добро, нећемо у то да улазимо. Поштоване колеге, значи, према оним раније договореним терминима које смо већ и Ви сте их резервисали, значи претрес настављамо у оне раније договорене термине 27., 28., 29. и 30., с тим што бих вас обавестио, ја бих вас молио да у том смислу то примите на знање, резервишете и неке друге термине које смо ми успели да добијемо и у новембру месецу. Значи, према терминима које смо успели да резервишемо, од раније знате за оне 25., 26., 27., 28. и 29.10, то већ од раније знате, али онда упишите и термине 22., 23., 24., 25. и 26.11., значи целу ту седмицу тих пет дана. Молим вас, то је ево два и по месеца, сасвим је довољно да се могу уклопити све ваше обавезе које су сигурно и разумљиво бројне. И наравно, остају они термини у децембру које смо, исто тако, договорили.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Десети месец? Али и термини у десетом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су термини у десетом месецу? То су, у октобру су термини 25. до 29., цела та седмица. Ја бих вас молио уколико добијем термин 01. октобар, дакле, то је петак 01. октобар, уколико добијем тај термин, молио бих вас да и њега резервишете, да евентуално за тих пет дана урадимо посао који смо планирали. Он је за сада неизвестан, али, ево, да га најавимо, на неки начин. Ја се захваљујем, морам да оценим, коректној сарадњи, коректној атмосфери без обзира на условно речено одређене проблеме. Видимо се, дакле, према плану крајем септембра. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА